

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

MAGISTERSKÉ
KOMBINOVANÉ STUDIUM
2012–2014

DIPLOMOVÁ PRÁCA

Anna Kotočová

Název práce
Hodnotenie a klasifikácia učebných výsledkov žiakov
a žiakov so špeciálno - výchovnými vzdelávacími
potrebami na 1. stupni ZŠ

Praha 2014

Vedoucí diplomové práce:

PaeDr. Milan Hejdiš, Ph.D

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

MASTER
COMBINED (PART TIME) STUDIES
2012-2014

DIPLOMA THESIS

Anna Kotočová

Title

Evaluation and classification of learning outcomes of pupils and students with special - education needs to first Primary school

Prague 2014

Diploma Thesis Work Supervisor:

PaeDr. Milan Hejdiš, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená diplomová práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval(a) samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal(a), v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Jméno autora/ky .....

vlastnoruční podpis

Poděkování

Chcela by som sa poďakovať pánovi profesorovi PaeDr. Milanov Hejdišovi Ph.D. za trpezlivosť a pomoc pri písaní práce.

Anotace

Diplomová práca sa zaoberá problematikou hodnotenia a klasifikácie žiakov a žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. Rozoberá systém, formy, funkcie hodnotenia. Porovnáva hodnotenie slovné s hodnotením klasifikačným. Venuje sa vplyvu slovného a klasifikačného hodnotenia na žiakov a žiakov so ŠVVP.

Klíčová slova

Formy hodnotenia, funkcie hodnotenia, hodnotenie, hyperaktívny žiak, klasifikácia, negatívne hodnotenie, pozitívne hodnotenie, prospech, systém hodnotenia, školské hodnotenie, žiak so ŠVVP

Annotation

This thesis deals with the assessment and classification of pupils and pupils with special educational needs. Discusses the system, form, function evaluation. Compares verbal evaluation with the evaluation of classification. Devoted to the impact of verbal evaluation and classification on pupils and pupils with special educational needs.

Key words

A pupil with special educational needs, benefit evaluation, evaluation system, classification, forms of assessment, functional assessment, hyperactive pupil, negative evaluation, positive evaluation, school evaluation,

OBSAH

ÚVOD.....	9
TEORETICKÁ ČASŤ	
1 HODNOTENIE	11
1.1 Vymedzenie pojmu hodnotenie	11
1.2 Vymedzenie pojmu školské hodnotenie.....	12
1.3 Motivačný účinok školského hodnotenia.....	13
1.4 Funkcie a formy hodnotenia	15
1.5 Hodnotenie a vzťah medzi učiteľom a žiakom	18
1.6 Hodnotenie známkou a slovné hodnotenie	18
1.7 Hodnotenie a jeho prínos pre výchovu a vzdelávanie	19
2 KLASIFIKÁCIA	20
2.1 Vymedzenie pojmu klasifikácia.....	20
2.2 Pojem známka.....	21
2.3 Získavanie predpokladov pre hodnotenie a klasifikáciu	22
2.4 Klasifikácia prospechu	23
2.5 Systém hodnotenia prospechu	25
3 VPLYV HODNOTENIA NA ŽIAKA.....	30
3.1 Pozitívne a negatívne hodnotenie	31
3.2 Slovné hodnotenie je pozitívne hodnotenie	32
4 ŽIAK SO ŠVVP	33
4.1 Zásady hodnotenia žiaka so ŠVVP.....	35
4.2 Hodnotenie a klasifikácia žiaka so ŠVVP	36
4.3 Aplikácia špeciálnych výchovno-vzdelávacích postupov	37
4.4 Zabezpečenie výučby pre žiakov so špeciálnymi potrebami	38
4.5 Zásady pri práci so žiakom so ŠVVP	39
5 INDIVIDUÁLNY VZDELÁVACÍ PLÁN	42
5.1 Hyperaktívny žiak	43
PRAKTICKÁ ČASŤ	
6 HODNOTENIE ŽIAKOV A ŽIAKOV SO ŠVVP	45
6.1 Predmet prieskumu.....	45
6.2 Ciele prieskumu.....	45
6.3 Hypotézy prieskumu.....	45

6.4 Metódy prieskumu	46
6.5 Charakteristika prieskumovej vzorky	46
6.6 Komentár k výsledkom dotazníkového prieskumu-rodíčia žiakov	47
6.7 Komentár k výsledkom dotazníkového prieskumu-učiteľa.....	55
7 Zhrnutie výsledkov dotazníkového prieskumu.....	62
7.1 Závery pre prax.....	64
ZÁVĚR.....	65
SEZNAM ZKRATEK.....	66
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	68
SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ a TABULEK.....	69
SEZNAM PŘÍLOH.....	70

ÚVOD

Hodnotenie a klasifikácia učebných výsledkov žiakov vždy patrili a aj patria medzi aktuálne témy pedagogickej teórie a praxe. Dotýkajú sa nielen žiakov a učiteľov, ale aj rodičov a cez nich vlastne celej spoločnosti. V spoločnosti sú známky považované za kritérium úspešnosti. Rodičia ich často kladú pred svoje deti ako hlavný cieľ ich práce v škole. Je všeobecne známe, že hodnotenie žiaka učiteľom značne ovplyvňuje jeho vzťah k vyučovaciemu predmetu na prvom stupni základnej školy a jeho vzťah ku škole. Tým plní motivačnú funkciu a tak pôsobí na jeho ďalšie učebné výkony. Účinok dobrej známky, pochvaly za učebné výsledky zvyšuje aj kvalita uspokojenia žiaka z dosiahnutých výsledkov. Mnohí učitelia považujú známku za dôležitý motivačný činiteľ. Žiaci sa neučia preto, aby vedeli, aby boli zručnejší, ale pre známku. Niektorí učitelia málo využívajú kladnú motiváciu prostredníctvom pochvaly a uznania u tých žiakov, u ktorých možno oceniť najmä usilovnosť. Učitelia by mali prostredníctvom hodnotenia žiakových učebných výsledkov všade tam, kde je to možné poskytnúť čo najviac pozitívnych zážitkov. Keďže v súčasnosti sa zdôrazňujú princípy výchovno-vzdelávacieho procesu, veľa sa diskutuje a experimentuje v oblasti hodnotenia a klasifikácie. Ideálom výchovy je požiadavka, aby sa dieťa chcelo učiť bez prinútenia, aby sa učilo z vnútornej potreby. Najmä na prvý stupeň základnej školy vstupujú deti s veľkou chuťou učiť sa a poznať. Tento kladný vzťah k učeniu sa vo veľkej časti detí postupne stráca. Na prvom stupni základnej školy je nutné viesť deti k dodržiavaniu pre vyučovanie potrebných zásad a pravidiel. Ak učiteľ nechce použiť vonkajší nátlak a represívne metódy, musí hľadať inú cestu, ako viesť dieťa k učeniu. V kontexte školského vyučovania má špecifické miesto hodnotenie výkonu žiakov. Zatiaľ čo hodnotenie výsledkov v oblasti správania sa žiakov nie je natoľko diferencované a prepracované, hodnotenie výsledkov učenia sa môže oprieť o systém poznatkov, ktorých časť pochádza z oblasti psychologického výskumu a psychometrie. Konkrétne ide o poznatky, ktoré sa týkajú funkcie školských známok, ďalej objektivitu, validity a reliability známkovania, ktoré opisujú používanie rôznych vzťahových systémov pri školskom známovaní a napokon, ktoré sa venujú chybám zvyčajne doprevádzajúcim školské hodnotenie žiakov. Hodnotenie je silným stimulujúcim prostriedkom a má veľký výchovný význam, pokiaľ je však správne a spravodlivé. Termín

ohodnotenie sa často stotožňuje s termínom známka. Ohodnotenie je širší pojem ako známka, je výrazom emocionálneho vzťahu, hodnotiaceho posudku a oznámkovania (známky). Znáмка je meradlom vedomostí žiakov, nemá byť ani odmenou, ani nástrojom trestu.

Ohodnotenie sa môže vyjadrovať slovom, pohybom, posunkom, mimikou vyjadrujúcou súhlas, schvaľovanie, spokojnosť, pochvalu, nesúhlas a pod. Kladné ohodnotenie posilňuje sebadôveru žiaka, záporné je prostriedkom, ktorý pomáha žiakovi odstrániť chyby a nedostatky. Hodnotiaci vzťah a jeho vyjadrenie má veľký vplyv na formovanie vlastného hodnotenia, sebahodnotenia, ktoré je istým prvkom sebavedomia. Zhodnotenie výsledkov učenia a učebnej práce môže učiteľ vyjadriť aj pomocou známky, ktorá sa zafixuje v školských dokumentoch a odráža všeobecnú úroveň žiackych vedomostí, zručností a návykov. Znáмка je jedným z motívov učenia. Nie je zriedkavosťou, že známka určuje postavenie žiaka v triede, vzťah rodičov k jeho úspechom a pre mnohých je známka zmyslom učenia. To však nie je pravý význam známky. Skúsený a tvorivo pracujúci pedagóg má u žiakov vzbudzovať záujem o učenie, o získavanie nových vedomostí, o spôsob učenia. Žiaci majú záujem o učenie a tešia sa, keď sa im podarí splniť zložitú úlohu, na ktorej si museli „lámať hlavu“, prekonávať ťažkosti, vynachádzať nové spôsoby práce. Takáto intenzívna rozumová činnosť na hodine im prináša radosť a zadosťučinenie, uspokojuje ich a povzbudzuje k učeniu. Úloha a význam známky sa pritom pre niektorých žiakov posúva na vedľajšiu koľaj, zmysel učenia nachádzajú v plnení úloh, v práci a v získavaní nových vedomostí; pre iných nadobúda funkciu kontroly vedomostí.

(Čechová,2009)Skúšanie a klasifikácia je činnosť, pri ktorej má pedagogický takt významnú úlohu. Z hľadiska učiteľov i žiakov patrí skúška a klasifikácia k najcitlivejším stránkam vyučovania. Skúšanie, ale najmä hodnotenie odpovedí žiakov vyžaduje od učiteľa plné sústredenie, je to samo o sebe psychicky náročná činnosť. Preto nie je div, že práve v tejto etape vyučovacej hodiny dochádza najčastejšie ku konfliktom, napätiam, frustráciám a pod.

TEORETICKÁ ČASŤ

1. HODNOTENIE

Hodnotenie je silným stimulujúcim prostriedkom a má veľký výchovný význam, pokiaľ je však správne a spravodlivé. Termín hodnotenie sa často stotožňuje s termínom známka. Hodnotenie je širší pojem ako známka, je výrazom emocionálneho vzťahu, hodnotiaceho posudku a oznámkovania (známky). Znáмка je meradlom vedomostí žiakov, nemá byť ani odmenou, ani nástrojom trestu. Hodnotenie sa môže vyjadrovať slovom, pohybom, posunkom, mimikou vyjadrujúcou súhlas, schvaľovanie, spokojnosť, pochvalu, nesúhlas a pod. Kladné ohodnotenie posilňuje sebadôveru žiaka, záporné je prostriedkom, ktorý pomáha žiakovi odstrániť chyby a nedostatky. Hodnotiaci vzťah a jeho vyjadrenie má veľký vplyv na formovanie vlastného hodnotenia, sebahodnotenia, ktoré je istým prvkom sebedomia. Zhodnotenie výsledkov učenia a učebnej práce môže učiteľ vyjadriť aj pomocou známky, ktorá sa zafixuje v školských dokumentoch a odráža všeobecnú úroveň žiackych vedomostí, zručností a návykov

1.1 Vzmedzenie pojmu hodnotenie

V priebehu vývoja školstva sa uplatňovali rôzne formy vyjadrovania výsledkov .(J. Velikanič,1997) uvádza, že prvá zmienka o hodnotení žiakov je z doby staroveku u Quintiliano. Už z tej doby az jezuitských škôl sú známe tzv. lokácie – boli to miesta v triede určené žiakom podľa ich učebných výsledkov. Sympatie prejavoval učiteľ žiakom tým , že ho posadil do predných lavíc. Bežné tiež bývali telesné tresty. Ďalším spôsobom hodnotenia bývali Signy - symboly , rôzne znamenia , ktoré žiaci nosili . Zlí žiaci nosili otupná znamenie – napr. oslie uši . Tiež boli tzv. knihy cti a čierne knihy , telesné tresty boli bežným výchovným prostriedkom . Do 16. stor . prevládalo slovné hodnotenie , ktoré dostávali žiaci pri odchode zo školy . Od 16. stor . dochádza k rýchlemu rozvoju škôl , výchovy a vzdelávania a menia sa funkcie hodnotenia . Slovné hodnotenie sa nahrádzalo známkami , pretože umožňovali roztriediť žiakov podľa ich výkonov , a to vyhovovalo vtedajšej spoločnosti - novo nastupujúcej buržoázii . Kodifikácia školského hodnotenia u

nás bola uskutočnená Felbigerovým Školským poriadkom (1774). Knihou metodní (1775) boli zase uzákonené verejné skúšky a na konci dochádzky vysvedčení .

1.2 Vymedzenie pojmu " školské hodnotenie "

Učiteľ má k dispozícii celý rad prostriedkov na usmernenie a ovplyvnenie učebných činností žiakov. Hodnotenie žiakov , to je jeden zo základných a veľmi účinných prostriedkov učiteľa . Hodnotenie ich výkonov , činností a správania je spôsob , ako riadiť a usmerňovať zložité a náročné učebné činnosti

. Hodnotenie je neoddeliteľnou súčasťou činností učiteľa a činností žiakov v škole .
" Pod školským hodnotením rozumie (Slávik 1999) všetky hodnotiace procesy a ich prejavy , ktoré bezprostredne ovplyvňujú výučbu alebo o nej vypovedajú.

" M.Pasch a kol . (1998) hovorí o hodnotení ako systematickom procese , ktorý vedie k určeniu kvalít a výkonov vykazovaných žiakom alebo skupinou žiakov ,je to činnosť systematická , tj činnosť pripravená , organizovaná a opakovane vykonávaná , ktorej výsledky sú podrobované revíziám či opravám .
Podľa J.Skálová (1971) Hodnotenia je možné chápať aj ako zaujímanie a vyjadrovanie kladného alebo záporného stanoviska k rôznym činnostiam a výkonom žiakov pri vyučovaní , ktoré môže mať v praxi najrôznejšie formy . Od súhlasného alebo nesúhlasného pokývnutie hlavou , prísneho pohľadu , tónu hlasu , kladné alebo negatívne poznámky , záujmu o osobnosť žiaka , pochvaly či napomenutie , odmeny či trestu až po známku , prípadne analýzu výkonu vrátane záverečného hodnotenia súdu.

(Kolář a Šikulová,2005) Hodnotenie symbolizuje školu ako takú . Funguje spätná väzba žiakovho výkonu . Ako najlepšie hodnotenie je také, hodnotenie, ktoré je včasné , objektívne a primerané . Takto možno najlepšie odrážať skutočnosť vedomostí žiaka ako takého. Zároveň mu dáva mnoho možností ako si napraviť možné nedostatky v oblasti vzdelávania. Mnoho učiteľov sa snaží o to aby bol ich žiak objektívne hodnotený. Hodnotenie žiakov vo vyučovaní je tiež jediné hodnotenie v živote človeka, ktoré je systematické . Systematickosť spočíva v tom , že učiteľ činnosť pripravuje, organizuje, vykonáva ju pravidelne v daných časových intervaloch a výsledky sú porovnávané s určitými normami. Táto pravidelná činnosť má silný vplyv na charakter a povahu

vyučovania , na intenzitu učebných činností aj na kvalitu sebahodnotenia žiakov . Hodnotenie je teda spätná väzba smerujúca k tomu , aby sa zdokonalila učebná činnosť žiakov .

1.3 Motivačný účinok školského hodnotenia

Základný vplyv školského hodnotenia na motiváciu správania žiaka možno odvodiť z potreby uznania, ocenenia, prípadne z potreby uplatnenia a sebarealizácie. Miera úspešnosti výkonu je v súčasnosti v škole hodnotená predovšetkým známku. Pre menej úspešných žiakov sa hodnotenie stáva záporným motivačným činiteľom. Na ich psychiku neustále doliehajú nepríjemné pocity vznikajúce z častého kritizovania, podceňovania, napomínania, no aj urážok, výsmechu alebo irónie.

(Kosová,1998): Vo vzťahu ku schopnostiam žiakov vzniká u učiteľov často predpojatosť. Výborne prospievajúci žiak je úspešný vďaka svojim schopnostiam, jeho neúspešný výkon pripisujú smole, indisponovanosti, ťažkej úlohe a pod. U slabšie prospievajúcich žiakov to platí naopak. Tento neadekvátny obraz o schopnostiach a možnostiach žiaka sa navyše premieta aj v neprímeranom správaní sa učiteľa voči žiakovi. Ak má učiteľ o žiakovi dobrú mienku a očakáva od neho úspešnosť, prejaví sa to v interakcii s týmto žiakom a platí to aj opačne. Školské hodnotenie, ktoré je v súčasnosti vo vyučovacom procese zaužívané, navodzuje u časti žiakov pocity strachu a úzkosti. Tieto pocity vznikajú hlavne v súvislosti so skúšaním.

Hodnotiace normy a kritéria pre klasifikáciu žiakov poznajú učitelia dobre, no pri klasifikácii žiakov stále hodnotia predovšetkým množstvo a presnosť osvojených poznatkov. Oveľa menej sú zameraní na hodnotenie tvorivosti a samostatného uvažovania žiaka. Veľmi málo žiakov si myslí, že učitelia pri hodnotení zohľadňujú ich snahu a úsilie, ktoré vynakladajú na učenie, to je pre dosiahnutie motivácie veľmi nepriaznivá bilancia. Až 71% učiteľov nepripúšťa možnosť neobjektívnosti svojho hodnotenia, no 1/ 4 žiakov prežíva hodnotenie s pocitom krivdy a nespravodlivosti, častejšie ho prežívajú slabí žiaci ako výborní žiaci. Viac ako polovica učiteľov podceňuje vplyv svojich hodnotiacich činností na učebný výkon a správanie sa žiakov. 80% sa na svoje hodnotiace činnosti nepripravuje. Úroveň a kvalita týchto činností je poznamenaná rutinou a stereotypnosťou. Osobnostné hodnotenie žiakov Používanie individuálnej

vzťahovej normy vyžaduje od učiteľov posudzovať výkony jednotlivých žiakov v porovnaní s ich „výkonnou históriou“.

Učitelia na základe aktuálneho stavu školských výkonov jednotlivých žiakov volia úlohy primeranej náročnosti a poskytujú žiakom odstupňovanú pomoc. (Slavík, 1999): V hodnotení žiakov sa usilujú oceniť i malé zlepšenia žiakovho učebného výkonu, orientujú sa viac na pochvaly a povzbudenie ako na tresty a veria v možnosť pozitívnych zmien v osobnostnom rozvoji žiaka. Výsledky žiaka porovnáva s jeho predchádzajúcimi výsledkami a nie s výsledkami ostatných žiakov. Ak žiak nevie odpovedať na otázku, učiteľ mu kladie jednoduchšiu otázku, ktorá zodpovedá momentálnemu stavu žiakových vedomostí, žiaka nezahanbuje a nevyvoláva odpovedať len výborných žiakov na nezodpovedanú otázku. Používanie individuálnych vzťahových noriem v školskom hodnotení znižuje u žiakov strach z neúspechu a zo skúšky a u skupiny výkonovo slabších žiakov vzniká predpoklad, že sa zlepšia ich učebná motivácia a nastúpi viera vo vlastný pokrok. Žiak by mal v škole dostať priestor na dosiahnutie školského úspechu. To však vyžaduje spôsob komunikácie medzi učiteľmi a žiakmi, vytvoriť vo vyučovaní kvalitatívne odlišnú pracovnú atmosféru. Negatívne motivačné účinky školského hodnotenia Učitelia často hodnotením len donucujú žiakov učiť sa. Takýmto spôsobom vedené hodnotenie môže prispieť k nesprávnemu usmerneniu aktivity žiaka. Jednostranná orientácia žiakov na dobré známky alebo na kladné hodnotenie môže niektorých žiakov neurotizovať, u iných vyvolať návyk na pochvalu. To môže vypestovať to, že chcú dosahovať pozitívne hodnotenie za akýchkoľvek okolností, za akúkoľvek cenu, akýmkoľvek spôsobom. Negatívne motivačné dôsledky môže mať aj bezdôvodné používanie rôznych variantov povzbudení.

(Kolář a Šikulová, 2005) Niekedy sa dobre mienené povzbudzovanie slabšieho žiaka môže stretnúť s jeho nežalateľnými reakciami, pociťuje to už skôr ako zosmiešnenie, nie ako motiváciu. Oveľa častejšie sa však s negatívnymi motivačnými dôsledkami stretávame pri zápornom hodnotení žiaka. Záporné hodnotenie je kritikou nedostatočného učebného výkonu alebo správania žiaka, vyjadrením nespokojnosti učiteľa. Je spojená s nepríjemným subjektívnym prežívaním a podstatou jeho motivačnej účinnosti je, že sa žiak bude chcieť v budúcnosti týmto nepríjemným zážitkom vyhnúť. Takéto hodnotenie môže mať negatívne účinky na proces utvárania žiakovej osobnosti. Najviac negatívnych

účinkov sa v školskom hodnotení pripisuje neprimeranému používaniu trestov. Ich motivačný účinok závisí od mnohých okolností a podmienok. Pre učiteľov je v súvislosti so školským hodnotením veľmi dôležité poznať základné psychohygienické zásady.

V škole by sa malo upevňovať zdravé sebavedomie žiakov a každý žiak by v nej mal nachádzať dostatok priestoru pre vlastnú sebarealizáciu, pre uspokojovanie svojich poznávacích potrieb.

1.4 Funkcie a formy hodnotenia

Funkcia motivačná

(Hrabal,1988) Hodnotenie žiaka môže výrazne povzbudiť , môže byť pre žiaka významnou motiváciou ako odmena za výkon , ale rovnako tak v rukách netaktné učiteľa , môže rovnakého žiaka výrazne " otráviť " , znechutiť mu prácu v niektorom predmete alebo u konkrétneho učiteľa , v horšom prípade akúkoľvek prácu v škole . Hodnotenie môže tiež fungovať ako potrestanie za nedostatočný výkon . Motivačná funkcia je najvyužívanejšie funkcie hodnotenia a v praxi školy je hodnotenie najčastejšie využívané , niekedy aj zneužívané, a to v prípade , že je učiteľom použité ako prostriedok na udržanie disciplíny v triede . " (Kolář a Šikulová , 2005)

(Kosová,1998) Motivácia je založená na potrebách človeka , najmä na potrebách sociálnej povahy. Potrebu výkonu , úspechu , uznanie druhými ľuďmi , potrebu úcty a sebaúcty , potrebu byť kladne hodnotený a kladne prijímaný , potrebu poznania a hlavne potrebu sebarealizácie.. Dieťa , ktoré vstupuje s malým nadaním do školy predsa nesmie mať pred sebou deväť rokov utrpenia a trápnych situácií len preto , že mu učenie nejde . Počuli som názor , že sa tým nič neurobí , že školou nekončí hodnotenie , že je človek celý život sledovaný v práci a jeho výkony porovnávané s ostatnými spolupracovníkmi . Ale tu musím oponovať.

Povolania a zamestnania si človek volí a vyberá sám podľa svojich predpokladov , ale predmety a školu nie . Dieťa si samo nevybralo matematiku a napriek tomu sa jej musí

prehrabávať , a keď mu nejde - tak vlastne trpieť a bojovať. Koľko z nás dospelých by bolo ochotných toto prežívať v práci , ktorá mu nevyhovuje a ku ktorej nemá predpoklady , v ktorej by bol len neschopnú príťažou tým ostatným ? Deväť rokov byť neustále porovnávaný s ostatnými a klasifikovaný za jednotlivé úlohy ? Ja nie. A to menej nadané dieťa to musí vydržať (Košťálová,2008)

Funkcia informačná

Hrá dôležitú úlohu vo vyučovaní ako spätná väzba . Ide o spätné informácie o výkone žiaka , o jeho učebné činnosti , o vynaloženom úsilí . Prostredníctvom hodnotenia podáva učiteľ informáciu žiakovi o tom , ako sa priblížil cieľovej norme , aké úrovne je jeho výkon v porovnaní s ostatnými hodnotenými žiakmi . Tieto informácie neodovzdáva učiteľ prostredníctvom hodnotenia len žiakom ale aj ich rodičom , prípadne iným záujemcom o žiakovej výkony . Hodnotenie učiteľa slúži teda žiakovi ako správa , ktorú získa informácie o svojom správnom či chybnom výkone .

Funkcia regulačná

(Kolář a Šikulová , 2005)Hodnotením reguluje učiteľ každú ďalšiu učebnú činnosť žiaka.Ovplyvňuje tak kvalitu žiakovi práce , a to nielen konečný výsledok , ale aj činnosť samotnú . Hodnotenie dokonca funguje ako hlavný prostriedok regulujúci žiakovu činnosť.V súvislosti regulačnej funkcie s používaním klasifikácie , ako prevažujúci formy hodnotenia , sa väčšina odborníkov zhoduje, že je to nedostatočný regulačný impulz . Zhodujú sa na tom , regulačnú funkciu plní hodnotenia len vtedy , ak učiteľ vykonáva podrobnejšiu analýzu výkonu , orientuje sa na žiakovu vyučovaciu metódu a odporúča postupy , ktoré má žiak použiť pri ďalšom učení .

Funkcia výchovná

(Schimunek, 1994)Výchovná funkcia sa vidí v tom , že by malo viesť formovanie pozitívnych vlastností a postojov žiaka , napr. zodpovednosti k sebe samému i k svojmu

okoliu , vytrvalosti , svedomitosti . Učiteľ môže hodnotením , tu hlavne pozitívnym , nielen ovplyvniť žiakovú hodnotovú orientáciu veľmi výrazným spôsobom , ale aj sebavedomie a utváranie postojov k sebe samému .

Funkcia prognostická

Na základe dôkladného poznania žakových možností a dlhodobjšieho hodnotenia vykonávaného učiteľom môže učiteľ určitou pravdepodobnosťou predpokladať ďalšie žiakovú študijnú perspektívu . Výhľadovú funkciu plní úspešne klasifikácie , najlepšie sa prejaví napríklad pri výbere vhodnej strednej školy .

Funkcia diferenciacná

(Schimunek, 1994) Táto veľmi úzko súvisí s vyššie uvedenou prognostickou funkciou . Hodnotenie v bežných školách umožňuje rozčleňovať žiakov do určitých výkonnostných skupín . V školskej praxi nemusí byť táto funkcia využívaná . Úsilím modernej didaktiky je túto selektívnu funkciu hodnotenia úplne zbaviť .

Pre splnenie spomínaných funkcií hodnotenia je dôležité správne dodržiavanie zásad hodnotenia pri vyjadrení hodnotiaceho súdu o objekte. Uvedené zásady poukazujú na humanisticky orientované hodnotenie, ktoré sa realizuje v rámci koncepcie hodnotenia na 1. stupni ZŠ.

Formy hodnotenia

(Slavik, 1999) Je to spôsob vyjadrenia hodnotiaceho súdu . Akú formu učiteľ použije , záleží na konkrétnej situácii a to tak , aby bolo hodnotenie pedagogicky najúčinnjšie. Všetky formy hodnotenia sú dobré a funkčné . Učiteľ môže vyjadrovať výsledky hodnotenia najrôznejšími spôsobmi - od prikývnutie hlavou alebo mihnutia okom , cez jednoduché oznámenie (áno , správne , chyba) či niekoľikavé vyjadrenie (výborne , dnes si to zvládol vypočítať) , udelenie známky či stanovenie sumy získaných bodov , až po obsahovej analýzy výkonu spojené s formulovaním záverečného hodnotenia .

1.5 Hodnotenia a vzťah medzi učiteľom a žiakom

Vzťah medzi učiteľom a žiakom patrí k významným pedagogickým aspektom vyučovania. Tento vzťah sa vytvára pod vplyvom mnohých skutočností a zároveň spätne tieto skutočnosti ovplyvňuje. Školské hodnotenie je významným faktorom formujúcim vzťah medzi učiteľom a žiakmi a je zároveň silne ovplyvňované kvalitou tohto vzťahu.

Usilujeme prostredníctvom hodnotenia vždy o zlepšenie vzťahu medzi učiteľom a žiakom. Pri hodnotení sa snaží učiteľ nepodliehať predsudkom o žiakovi. Spôsob hodnotenia je závislý na učiteľovej osobnej poňatí vyučovania, preto je potrebné toto poňatie si výrazne ujasniť. Pri hodnotení sa snaží učiteľ vždy byť optimistický teda pozitívne motivovať - aj keď niekedy je to naozaj náročné. Hodnotí sa vždy nielen výsledky, ale aj proces učenia.

1.6 Hodnotenie známku a slovné hodnotenie

(Sivák, 1996) tvrdí, že tieto dve formy hodnotenia sú často stavané proti sebe, ako by sa navzájom vylučovali. Tieto tendencie sa začali objavovať na začiatku 90. rokov 20. stor., kedy bola zahájená premena školského systému. Začali sa ozývať hlasy pedagógov a psychológov, ktoré odmietali klasifikáciu a podľa zahraničných príkladov presadzovali alternatívne školstvo, ktoré používa širšieho slovného hodnotenia a hodnotiacich charakteristik žiakov. Hlavnými argumentmi proti známkovaniu boli: úzkosť a strach zo školy, psychické napätie žiakov, vytváranie negatívnych postojov ku škole i k sebe samému.

Uvedené dôvody nemožno brať na ľahkú váhu, ale je to skutočne všetko spôsobené číselným vyjadrením výkonu žiaka? Nie je to skôr spôsobené tým, ako sa známky v dnešnej škole používajú? Nie je často známka zneužívaná ako forma zabezpečovania disciplíny, ako prostriedok trestu? Mnohí autori a pedagógovia by klasifikáciu úplne zrušili a najradšej by ju celú nahradili len slovným hodnotením. Ale bude to stačiť? Veď slovné hodnotenie je len jeden z možných foriem vyjadrenia hodnotiaceho posudku? Dôležité asi bude hľadanie rôznych funkčných foriem hodnotenia. Ide o hľadanie optimálneho spôsobu, ako vyjadriť výsledky hodnotenia tak aby sme:

- Práve touto formou čo najvýstižnejšie vyjadrili konkrétny zmysel hodnotenie
- Vhodne zvoleným spôsobom oznámení výsledkov podčiarkli tú funkciu hodnotenia , ktorú práve chceme zdôrazniť
- Vyhýbali sa rutine a hodnotili rôznymi spôsobmi

(Bistáková,2004) konštatuje, že: Hodnotenie by teda malo byť :

- Cielené - v súlade s vopred stanovenými cieľmi a preberanú látkou
- Systematické - rešpektujúci pripravenú koncepciu
- Efektívne - s čo najmenším úsilie získať čo najviac informácií
- Informatívna - prinášajúce čo najviac informácií zrozumiteľných učiteľmi , žiakovi i rodičom .

1.7 Hodnotenie a jeho prínos pre výchovu a vzdelávanie

Súčasťou každého vyučovacieho procesu v škole je hodnotenie a klasifikácia žiakov. Skúšanie, hodnotenie a klasifikácia sa netýka len žiakov a učiteľov, ale nepriamo sa dotýka aj rodičov.

(Kosová,1998)¹ uvádza, že medzi základné východisko humanisticky orientovaného hodnotenia je predovšetkým uvedenie si pokrokov v rozvoji dieťaťa. Do úvahy sa berú najmä zmeny v jeho vedomostiach a schopnostiach, v porovnaní s predchádzajúcimi zisteniami z hodnotenia dieťaťa. Osobnostne zamerané hodnotenie nevychádza z pevne daných škál, stupníc, do ktorých treba výkon dieťaťa zaradiť, ale jeho kritériom je hodnotenie samotného dieťaťa prostredníctvom presných špecifických vyjadrení. Tu je veľmi dôležité poznanie žiaka, kde môžeme posudzovať jeho pokroky, rezervy a možnosti.

Učiteľ posudzuje na základe objektívnych kritérií a subjektívnych preferencií, na sociálnej a individuálnej normy. Pre objektívne hodnotenie žiaka, musí pedagóg vedieť, akú úroveň vedomostí žiak dosiahol, nielen v konečnej fáze vzdelávania, ale aj v priebehu a na začiatku. Klasifikácia plní väčšinou len funkciu kontrolnú a selektívnu, zatiaľ čo rozvíjajúce hodnotenie formuje osobnosť žiaka.

---

¹ Kosová, B.: Hodnotenie jako prostriedok humanizácie školy. Banská Bystrica, 2002.

„Podstatou školského hodnocení je zisťovanie stavu vedomostí, zručností, postojov a formulácia hodnotiacich súdov na základe porovnávania skutočného stavu so stavom predpokladaným – formulovaným ako ciele výučby.“²

Hodnotením a klasifikáciou sa vyjadruje ocenenie žiakovej práce, aby tak získal uspokojenie z vykonanej práce, prípadne snaha odstrániť a napraviť nedostatky.

Hodnotením žiak dostáva informáciu, čo urobil správne a ako má pracovať so svojou chybou. (Košťálová, 2008)

2 Klasifikácia

Klasifikácia je jednou z naoblúbenejších foriem hodnotenia žiaka. Ide o hodnotenie prostredníctvom známky, ktorú nie všetci žiaci obľubujú

2.1. Vymedzenie pojmu klasifikácia

(Cingelová, 1998) uvádza, že ide o hodnotenie vyjadrené známkou. Klasifikácia je forma hodnotenia vzdelávacích výsledkov a správania žiakov vyjadrená kvantitatívne hodnotiacim stupňom: známkou 1 – 5. Učiteľ pri hodnotení nehodnotí len vedomosti a zručnosti žiaka, ale zahŕňa: motívy, vyjadrovacie schopnosti, záujmy, správanie, pracovné a morálne návyky, vzťah žiaka k predmetu, k učeniu apod. Je ťažké vyjadriť všetky tieto aspekty len raz známkou. Tento problém spôsobuje statickosť známky ako takej, kdežto proces učenia a vyučovania je sám o sebe dynamický. Z toho vyplývajú mnohé úskalia známkovania, na ktoré upozorňujú pedagógovia i psychológovia. Klasifikáciu vo forme známok nemožno zo škôl odbúrať bez toho, aby sa nezmenilo celkové poňatie vyučovania

---

² Cingelová, M.: Slovné hodnotenie v predmete telesná výchova. Martin, 1998.

2.2 Pojem známka

Známka je jedným z motívov učenia. Nie je zriedkavosťou, že známka určuje postavenie žiaka v triede, vzťah rodičov k jeho úspechom a pre mnohých je známka zmyslom učenia. To však nie je pravý význam známky. Skúsený a tvorivo pracujúci pedagóg má u žiakov vzbudzovať záujem o učenie, o získavanie nových vedomostí, o spôsob učenia. Žiaci majú záujem o učenie a tešia sa, keď sa im podarí splniť zložitú úlohu, na ktorej si museli „lámať hlavu“, prekonávať ťažkosti, vynachádzať nové spôsoby práce. Takáto intenzívna rozumová činnosť na hodine im prináša radosť a zadosťučinenie, uspokojuje ich a povzbudzuje k učeniu. Úloha a význam známky sa pritom pre niektorých žiakov posúva na vedľajšiu koľaj, zmysel učenia nachádzajú v plnení úloh, v práci a v získavaní nových vedomostí; pre iných nadobúda funkciu kontroly vedomostí. Skúšanie a klasifikácia je činnosť, pri ktorej má pedagogický takt významnú úlohu. (Kosová, 2002)

Z hľadiska učiteľov i žiakov patrí skúška a klasifikácia k najcitlivejším stránkam vyučovania. Skúšanie, ale najmä hodnotenie odpovedí žiakov vyžaduje od učiteľa plné sústredenie, je to samo o sebe psychicky náročná činnosť. Preto nie je div, že práve v tejto etape vyučovacej hodiny dochádza najčastejšie ku konfliktom, napätiam, frustráciám a pod. – najmä ak sa učiteľ nespráva pedagogicky taktne. Vo všeobecnosti za pedagogicky taktné možno považovať také počínanie si učiteľa, v ktorom sa vyvažuje kontrolná a výchovná funkcia skúšania a známkovania a ktoré žiakov neznechutí, ale kladne motivuje do ďalšej práce. Sú však, žiaľ, prípady, keď sa učiteľ díva na známkovanie ako na prostriedok, ktorým môže úspešne pozdvihnúť svoju autoritu a popularitu u žiakov, a to či už vzbudzovaním strachu alebo benevolenciou.

Nebezpečný je ako liberalizmus – mierne známkovanie, kladenie ľahkých otázok –, tak aj nadmerná prísnosť. Je zrejmé, že takéto chápanie hodnotenia nemá nič spoločné s učiteľovým pedagogickým taktom. Učiteľovo pedagogicky netaktne správanie pri známkovaní je predmetom zostrenej pozornosti žiakov. Pre „dobrého“ žiaka môže horšia známka pôsobiť povzbudzujúco (chce si ju opraviť) alebo odradzujúco (zanevrie na učenie). Podobne, na „horšieho“ žiaka môže lepšia známka pôsobiť negatívne (bola to náhoda, dal mi ju z ľútosťi) a stráca chuť do učenia, a ak dostane horšiu známku, je opäť znechutený (som hlúpy, na viac nemám). Tu má zapôsobiť učiteľ svojimi pedagogickými schopnosťami motivovať žiakov k učeniu. Pri skúšaní učiteľovi vadia okolnosti, že dobre

pozná každého žiaka. Preto mu padne za ťažko dať dobrému žiakovi zlú známku za slabú odpoveď, rovnako ako dať dobrú známku známemu leňochovi a lajdákovi, ktorý si vytiahol „šťastnú“ otázku. Známkovať sa má objektívne, konštatuje:(Čechová,2009).

2.3 Získavanie podkladov pre hodnotenie a klasifikáciu

(Schimunek,1994) pripomína, že podklady na hodnotenie a klasifikáciu správania a výchovno – vzdelávacích

výsledkov žiakov získava učiteľ týmito metódami, formami a prostriedkami:

- pozorovaním žiaka
- sledovaním výkonu žiaka a jeho pripravenosti na vyučovanie
- rôznymi druhmi skúšok (písomné, ústne, grafické, praktické, pohybové),
- analýzou výsledkov rôznych činností
- konzultáciami s ostatnými pedagógmi a podľa potreby s odbornými zamestnancami zariadenia výchovného poradenstva a prevencie, lekára
- rozhovormi so žiakom a so zákonnými zástupcami žiaka

Žiak je z predmetu skúšaný ústne, písomne alebo prakticky najmenej dvakrát za polrok. Učiteľ oznamuje žiakovi výsledok každého hodnotenia a posúdi klady a nedostatky hodnotených javov a výkonov. Po ústnom skúšaní učiteľ oznám žiakovi výsledok ihneď. Výsledok písomných a grafických prác a praktických činností oznámi žiakovi a predloží k nahliadnutiu najneskôr do 10 dní. Cieľom hodnotenia vzdelávacích výsledkov žiakov v škole je poskytnúť žiakovi a jeho rodičom spätnú väzbu o tom, ako žiak zvládol danú problematiku, v čom má nedostatky, kde má rezervy, aké sú jeho pokroky. Súčasťou hodnotenia je tiež povzbudenie do ďalšej práce, návod, ako postupovať pri odstraňovaní nedostatkov. Cieľom je zhodnotiť prepojenie vedomostí so zručnosťami a spôsobilosťami. Treba dbať na to, aby sme prostredníctvom hodnotenia nerozdeľovali žiakov na úspešných a neúspešných. Hodnotenie sa robí na základe určitých kritérií, prostredníctvom ktorých je možné sledovať vývoj žiaka. Pri hodnotení učebných výsledkov žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami sa berie do úvahy možný vplyv zdravotného znevýhodnenia žiaka na jeho školský výkon. Tiež odlišovať hodnotenie spôsobilostí od hodnotenia správania, konštatuje:(Bistáková,2004)

2.4 KLASIFIKÁCIA PROSPECHU

Prospech žiaka v jednotlivých vyučovacích predmetoch sa klasifikuje týmito stupňami:

- a) 1 - výborný,
- b) 2 – chváľitebný,
- c) 3 – dobrý,
- d) 4 – dostatočný
- e) 5 – nedostatočný

Stupeň 1 (výborný)

Žiak ovláda poznatky, pojmy a zákonitosti podľa učebných osnov a vie ich pohotovo využívať pri intelektuálnych, motorických, praktických a iných činnostiach. Samostatne a tvorivo uplatňuje osvojené vedomosti a kľúčové kompetencie pri riešení jednotlivých úloh, hodnotení javov a zákonitostí. Jeho ústny aj písomný prejav je správny, výstižný. Grafický prejav je estetický. Výsledky jeho činností sú kvalitné až originálne.

Stupeň 2 (chváľitebný)

Žiak ovláda poznatky, pojmy a zákonitosti podľa učebných osnov a vie ich pohotovo využívať. Má osvojené kľúčové kompetencie, ktoré tvorivo aplikuje pri intelektuálnych, motorických, praktických a iných činnostiach. Uplatňuje osvojené vedomosti a kľúčové kompetencie pri riešení jednotlivých úloh, hodnotení javov a zákonitostí samostatne a kreatívne alebo s menšími podnetmi učiteľa. Jeho ústny aj písomný prejav má občas nedostatky v správnosti, presnosti a výstižnosti. Grafický prejav je prevažne estetický. Výsledky jeho činností sú kvalitné, bez väčších nedostatkov.

Stupeň 3 (dobrý)

Žiak má v celistvosti a úplnosti osvojené poznatky, pojmy a zákonitosti podľa učebných osnov a pri ich využívaní má nepodstatné medzery. Má osvojené kľúčové kompetencie, ktoré využíva pri intelektuálnych, motorických, praktických a iných činnostiach s menšími nedostatkami.

Na podnet učiteľa uplatňuje osvojené vedomosti a kľúčové kompetencie pri riešení jednotlivých úloh, hodnotení javov a zákonitostí. Podstatnejšie nepresnosti dokáže s učiteľovou pomocou opraviť.

V ústnom a písomnom prejave má častejšie nedostatky v správnosti, presnosti, výstižnosti. Grafický prejav je menej estetický. Výsledky jeho činností sú menej kvalitné.

Stupeň 4 (dostatočný)

Žiak má závažné medzery v celistvosti a úplnosti osvojenia poznatkov a zákonitostí podľa učebných osnov ako aj v ich využívaní. Pri riešení teoretických a praktických úloh s uplatňovaním kľúčových kompetencií sa vyskytujú podstatné chyby. Je nesamostatný pri využívaní poznatkov a hodnotení javov. Jeho ústny aj písomný prejav má často v správnosti, presnosti a výstižnosti vážne nedostatky. V kvalite výsledkov jeho činností sa prejavujú omyly, grafický prejav je málo estetický. Vážne nedostatky dokáže žiak s pomocou učiteľa opraviť.

Stupeň 5 (nedostatočný)

Žiak si neosvojil vedomosti a zákonitosti požadované učebnými osnovami, má v nich závažné medzery, preto ich nedokáže využívať. Pri riešení teoretických a praktických úloh s uplatňovaním kľúčových kompetencií sa vyskytujú značné chyby. Je nesamostatný pri využívaní poznatkov, hodnotení javov, nevie svoje vedomosti uplatniť ani na podnet učiteľa. Jeho ústny a písomný prejav je nesprávny, nepresný. Kvalita výsledkov jeho činností a grafický prejav sú na nízkej úrovni. Vážne nedostatky nedokáže opraviť ani s pomocou učiteľa.

2.5 Systém hodnotenia prospěch

Podľa Slavíka(1999)³ za „školské hodnotenie považujeme všetky hodnotiace procesy a ich prejavy, ktoré bezprostredne ovplyvňujú školské vyučovanie alebo o nich vypovedajú.“ Takto široké poňatie školského hodnotenia má byť poukázané na to, že i zdanlivo nenápadné hodnotiace procesy, ktoré nejako súvisia s vyučovaním, môžu mať vplyv na jeho priebeh a na jeho výsledky. V školách sa hodnotí správanie žiaka, jeho domáca príprava, aktivita, učebný výkon, pamäť, pozornosť, komunikačné schopnosti a pod. Hodnotenie jedinca je spojené s jeho sociálnou potrebou „byť hodnotený predovšetkým pozitívne.“ Túžba byť hodnotený, a to objektívne a spravodlivo, vyviera zo základnej ľudskej potreby- potreby uplatnenia sa, ktorá je jednou z najprogressívnejších duchovných potrieb človeka.

V škole sa pedagógovia snažia hodnotením pripraviť žiakov na život. Upriamiť ich pozornosť na seba samých, naučiť ich pracovať na sebe. Pracujú na tom, aby hodnotenie realizované na škole bolo inšpirujúce, motivujúce a bolo prostriedkom spätnej väzby, ktorá je nevyhnutnou súčasťou edukačného procesu.

Školy využívajú rôzne druhy a formy hodnotenia a nezabúdajú ani na zásady a spôsoby slovného hodnotenia, ktoré je súčasťou edukačného procesu.

Vo vyučovacom procese sa hodnotí písomný aj ústny prejav. Predmety na školách sú zväčša klasifikované stupnicou od 1 do 5. Na hodnotenie sa využíva školská stupnica.

---

³ SLAVÍK, J. : Hodnocení v současné škole. Portál, Praha : 1999

Priebežné a výsledné hodnotenie žiaka:

Tabuľka č. 1

Známka	Percentuálna úspešnosť
výborný (1)	100 % - 90 %
chválitebný (2)	89 % - 75 %
dobrý (3)	74 % - 50 %
dostatočný (4)	49 % - 25 %
nedostatočný (5)	24 % - 0 %

Zdroj: Metodické pokyny ZŠ Streženice

Žiaci 1. -2. ročníka píše písomné práce, ktorých časová náročnosť nepresiahne 20 min. a žiaci 3.- 4. ročníka píše písomné práce, ktorých časová náročnosť nepresiahne 40 min. Zostavujú si ich učitelia príslušných predmetov a sú zosúladené s prebraným učivom.

Slovenský jazyk

Hodnotí sa: vzťah a prístup k predmetu, schopnosť samostatne riešiť daný problém, úpravu a vedenie zošita, aktivitu na vyučovaní, písomné práce na záver prebratého tematického celku, rozcvičky a bleskovky, tvorivé cvičenia, doplňovacie cvičenia, odpisy, prepisy textov, vedenie čitateľského denníka, prednes, projektové knihy, techniku čítania, čítanie s porozumením a výrazné čítanie, reprodukcie textov, orientáciu v texte, krátke slohové práce

Stupnica hodnotenia kontrolných diktátov:

Tabuľka č. 2

Počet chýb	Známka
0 – 1	1
2 – 4	2
5 – 7	3

8 – 10	4
11 – via	5

Počet diktátov	Zameranie
2. ročník - 7	<p>krátke a dlhé samohlásky</p> <p>dvojhlásky</p> <p>tvrdé spoluhlásky</p> <p>mäkké spoluhlásky</p> <p>slabiky de, te, ne, le, di, ti, ni, li</p> <p>vety podľa obsahu</p> <p>opakovanie učiva 2. ročníka</p>
3. ročník – 8	<p>vybrané slová po b</p> <p>vybrané slová po m</p> <p>vybrané slová po p</p> <p>vybrané slová po r</p> <p>vybrané slová po s</p> <p>vybrané slová po v ,z</p> <p>vlastné podstatné mená</p> <p>zhrnutie učiva 3.</p>
4. ročník – 7	<p>vybrané a odvodené slová opakovanie učiva 3. ročníka</p> <p>spodobovanie</p> <p>vlastné a všeobecné podstatné mená</p> <p>prídavné mená</p> <p>slovesá</p> <p>ostatné slovné druhy</p> <p>zhrnutie učiva 4. ročníka</p>
Výstupné previerky	Mesiac

1.-4. Ročník	Jún
--------------	-----

Zdroj: Metodické pokyny ZŠ Streženice

Cvičné diktáty (neklasifikované) sa píše podľa potreby. Nemusia ísť o súvislé texty. Môžu to byť slová, slovné spojenia, samostatné vety. Kontrolné diktáty sa píše podľa potreby po prebratí daného učiva, na ktoré je diktát zameraný. Môže ísť o súvislý text alebo samostatné vety. V 1. ročníku neurčujeme počet kontrolných diktátov, ani ich zameranie, pretože tento ročník je špecifický. Preto je v kompetencii vyučujúceho, aby objektívne zvážil, koľko kontrolných diktátov so žiakmi napíše a na čo budú zamerané. Dôležité je, aby nedošlo k predimenzovaniu počtu týchto diktátov. V slovenskom jazyku sa v 2. – 4. ročníku môžu pravidelne písať pravopisné cvičenia zamerané na upevňovanie prebraného učiva. Pravopisné cvičenia sa neznámujú. O správnosti sú žiaci informovaní počtom chýb alebo bodov. Výstupné previerky zo slovenského jazyka a matematiky sú predpísané vedením školy a ich výsledky sa zhodnocujú a porovnávajú s predošlými ročníkmi.

Matematika

1. Päťminútovky, desaťminútovky, bleskovky sú hodnotené uvedením počtu chýb, resp. bodovacím systémom, samostatné práce, tematické previerky, polročné a koncoročné práce a testy sú klasifikované známku podľa percentuálnej stupnice uvedenej na strane 24.
2. Čiastkové výborné výkony žiaka učiteľ hodnotí slovne.
3. Ústne odpovede žiakov sú klasifikované známku.

Prírodoveda, vlastiveda

Hodnotenie: vzťah a prístup k predmetu, schopnosť samostatne odpovedať, úprava a vedenie zošita, projekty, aktivitu na vyučovaní, písomné práce na záver prebratého tematického celku.

1. Tematické previerky, päťminútovky sú klasifikované podľa percentuálnej stupnice uvedenej na strane 24.
2. Ústne odpovede sú klasifikované známku.
3. Výborné výkony žiaka (praktické zručnosti pri pokusoch, teoretické vedomosti, aktivitu..) na hodine učiteľ hodnotí slovne, motivačnou pochvalou.

Hudobná výchova

Charakter hudobnej výchovy vyžaduje hodnotiť postoj žiaka k hudbe, jeho formujúce sa názory na svet, ktorý ho obklopuje, jeho estetické úsudky, snahu vzdelávať sa v hudbe a zlepšovať svoje hudobné prejavy. Hodnotenie hudobnej výchovy je špecifické, pretože musí zohľadniť špecifický prínos hudobnej výchovy k vzdelanostnému rastu a formovaniu osobnosti žiaka. Dôležitá je motivačná funkcia hodnotenia, a to najmä pri menej nadaných žiakoch. Teda aktuálny výkon žiaka hodnotíme vzhľadom na jeho možnosti. Hodnotenie HV vyžaduje osobný, diferencovaný prístup učiteľa k žiakovi. Ťažiskovou formou hodnotenia je slovné hodnotenie a na základe pozorovania hodnotenie známku. Podklady na hodnotenie a klasifikáciu výchovno - vzdelávacích výsledkov žiaka získava učiteľ najmä týmito metódami, formami a prostriedkami:

- sledovaním stupňa rozvoja individuálnych osobnostných predpokladov a nadania
- sústavným pozorovaním hudobných prejavov žiaka a jeho pozornosti na vyučovaní
- neodporúča sa vyžadovať sólový hudobný výkon žiaka, úroveň hudobných činností sledujeme v skupinách
- hodnotíme reakcie žiaka na hudbu slovom, pohybom, prípadne výtvarným prejavom
- v prípade mimoriadne nadaného alebo zaostalého žiaka rozhovormi so žiakom a zákonnými zástupcami žiaka.

Výtvarná výchova

Ťažiskovou formou hodnotenia je osobný rozhovor so žiakom, v ktorom učiteľ žiakovi poskytne citlivú, veku primeranú, analyticky podloženú spätnú väzbu o rôznych aspektoch jeho činnosti. Žiaka vedieme k sebahodnoteniu. Žiak je hodnotený z úloh v rámci rozličných metodických radov, aby bola vyváženosť výkonu žiaka, nakoľko môžu byť rozdiely vzhľadom na rôznorodosť záujmov a schopností žiakov. Berieme ohľad na to, že výtvarný prejav súvisí s fantáziou, seba projekciou, záujmami a intímnym svetom žiaka a že toto hľadisko sa bude prejavovať aj v jeho riešení výtvarných úloh. Uprednostňujeme osobný, diferencovaný prístup, Výsledok výtvarných činností (artefakt) nie je jediným predmetom hodnotenia, ale zvažujeme všetky nižšie vymenované kritériá. Hodnotíme proces výtvarných činností, prípravu pomôcok, pretože práve v rámci tohto procesu

dochádza k formácii osobnosti žiaka a k získaniu kompetencií – k napĺňaniu cieľov výtvarnej výchovy.

Telesná výchova

Hodnotenie telesnej výchovy má výnimočné a špecifické postavenie v rámci vzdelávania žiakov mladšieho školského veku, pričom vychádza zo všeobecných cieľov vzdelávacej oblasti „Zdravie a pohyb“ platné pre celú školskú telesnú výchovu. Žiaci sú hodnotení slovné a písomne, hodnotenie je komplexné, založené na princípe individuálneho prístupu k osobnosti. Hlavným kritériom hodnotenia je individuálne zlepšenie v pohybových zručnostiach, vedomostiach, psychomotorických schopnostiach, v snahe o lepšie výkony, ale aj angažovanosť v telesnej výchove. V smere k žiakovi prevláda pozitívne hodnotenie.

3. Vplyv hodnotenia na žiaka

Školské hodnotenie je veľmi vplyvné, účinné a má nesporne svoje dobré stránky, podnecuje žiaka k práci a rodičia k záujmu o školu. Školské hodnotenie môže mať svoje zápory: často žiakov znepokojuje, znižuje ich životnú pohodu, pôsobí úzkosť a stres. O účinkoch školského hodnotenia na žiaka rozhoduje hneď súbeh niekoľkých faktorov, ktoré sa navzájom dopĺňajú a ovládajú. Jednoduchý a podstatný vzorec podľa J. Slávika je: $\text{Žiakov psychický terén} + \text{spôsob hodnotenia} + \text{sociálny kontext} = \text{miera pohody žiaka}$. Žiakov psychický terén - Dlhodobé aj prechodné vlastnosti psychické a somatické (temperament, citlivosť, celková odolnosť, miera psychickej stability, zdravotný stav, únava, atď.) " Psychická odolnosť závisí predovšetkým na pocitu vlastnej hodnoty a tá sa odvíja od vonkajšieho sociálneho hodnotenie. Dieťa spozná svoju hodnotu najlepšie vtedy, keď je svojím okolím hodnotené s porozumením pre svoje potreby, ale trpezlivo a s láskavou náročnosťou.

3.1 Pozitívne a negatívne hodnotenie

(Jucovičová,2008)Princíp priority pozitívneho hodnotenia by mal byť jedným zo základných pravidiel moderného vyučovania . Pozitívne hodnotenie pomáha vytvárať pozitívne vzťahy k svojmu okoliu aj sám k sebe , naopak negatívne je skôr prekážkou rozvoja . pozitívne hodnotenie je také , prostredníctvom ktorého učiteľ žiaka chvália za správanie, výkon , vykonané riešenie . Ide o takéto hodnotenie , kedy je jeho výkon posúdený ako dobrý ,dokonalý, prostredníctvom ktorého prežíva žiak úspech a pocit uspokojenia.

Pozitívne hodnotenie má veľmi silný vplyv motivačný .

Pozitívne hodnotenie nie je len jednotka či pochvala , je to aj lepšie známka ktoré dostal žiak minulý týždeň . Pozitívne hodnotenie ukazuje podľa: (Kolář a Šikulová) :

- Ocenenie pozitívneho posunu vo výkone
- Uznanie výkonu žiaka
- Vyjadrenie učiteľa , že sa žiak čo najviac priblížil k cieľu , alebo tento cieľ splnil , alebo snád' aj prekročil.

Ako pozitívne možno chápať akékoľvek hodnotenie , ktoré žiak prežíva ako úspech .

(Košťálová,2008) Negatívne hodnotenie je také hodnotenie , ktoré zdôrazňuje žiakove chyby , odmieta. Žiakov výkon ako zlý , nesprávny a nedokonalý , výkon klasifikovaný spravidla 4-5 , alebo u najnižšiu hranicu bodového systému , sprevádzaný negatívnymi prejavy učiteľa , často aj rozčúlenia a niekedy bohužiaľ aj posmechom . Negatívne hodnotenie vyvoláva u žiakov stres a obavy z následkov , je nepríjemný ako pre žiaka , učiteľa tak aj rodičia . Vyvoláva nepríjemné situácie v rodine dieťaťa a rodičia si to niekedy berú príliš osobne . Príliš časté negatívne hodnotenie žiakovi akejkoľvek aktivity má za následky vzdor , odpor k učiteľovi a škole , nedôveru v akejkoľvek hodnotenia , pocity menejcennosti. Neustále negatívne hodnotenie vyvoláva u žiaka pocit neúspešného , neschopného , a čo najhoršie pocit , že už sa nemusí snažiť , pretože jeho snaha je k ničomu. V niektorých situáciách môže mať aj negatívne hodnotenie charakter povzbudenie , môže upozorniť na nejaký nedostatok , vedie napr k zmene učebné činnosti. Negatívne hodnotenie býva často spojované so strachom , a čo je hrozné , že tento strach býva až

príliš často programovo využívaný ako motivácia žiakov k lepšiemu výkonu a udržanie poriadku a disciplíny vo vyučovaní .

3.2 Slovné hodnotenie je pozitívne hodnotenie

(Bistáková,2004) Učitelia, ktorí sa rozhodli takto hodnotiť, museli sa naučiť pozitívne myslieť, zručne narábať jazykom, dobre diagnostikovať prácu žiakov, ale predovšetkým, boli ochotní ustúpiť z mocenskej pozície voči žiakom a stať sa im chápaným, dôverujúcim a dôveryhodným starším priateľom, poradcom. V každom hodnotiacom období neraz obetovali aj časť svojho osobného času (vytvorenie takéhoto vysvedčenia je prácne), lebo vedeli (a vedia) o pozitívnych účinkoch slovného hodnotenia na prácu žiakov:

Slovné hodnotenie motivuje k zlepšovaniu svojich osobných výkonov nielen žiakov s nedostatkami, ale aj tých výborných, pretože tu niet žiadnych výkonostných limitov, a to tak, že priamo odporúča, čo urobiť lepšie a ako na to.

Je pozitívne a povzbudivé . Pozitívne hodnotenie zlepšuje aktivitu žiakov. Keďže v slovnom hodnotení niet miesta pre výčitky, alebo kritiku nedostatkov, lebo tu sa pozitívnym spôsobom hodnotí len to, čo žiak zvládol a nie to, čo ešte nevie (to sa dozvie formou odporúčaní), slovné hodnotenie žiaci lepšie prosperujú.

Takéto hodnotenie nikoho nediskriminuje, ale práve naopak, povzbudzuje slabšie prospievajúcich tým, že dokáže ohodnotiť aj nepatrné zlepšenia osobných výkonov. Medzi deťmi, ktoré prichádzajú do školy je každoročne takých, ktorí majú rozličné poruchy učenia. Aj keď za ne nenesú zodpovednosť, veľmi im sťažujú prácu. Ide predovšetkým o poruchu nácviku čítania (dyslexia), písania (dysgrafia) a počítania (dyskalkúlia). Takéto deti vyvíjajú veľa úsilia na to, aby aspoň po maličkých krôčikoch napredovali. Klasickým známokovaním (prípadne zatriedením niektorého zo stupňov „slovného“ hodnotenia) sa takýto žiak dostane medzi slabých žiakov, keďže pomerne náročné limity ešte, z vyššie spomenutých dôvodov, nesplnil a po čase sa demotivovaný vzdá. Máme azda takéto deti obetovať? Nie je lepšie dať im možnosť zažiť úspech hoci aj z nepatrného pokroku, aby v nich radosť z poznávania nezanikla, ale rástla?

Slovné hodnotenie podáva okamžitú spätnú väzbu, žiakovi o stave jeho vedomostí, ale nič neuzatvára tak, ako známka, alebo stupeň slovného hodnotenia. Žiak sa iba dozvedel, v čom má ešte nedostatky a doučí sa to. Keď nemá v učebnej látke celkom jasno

klasifikovaný žiak, obvykle dostane zlú známku. Ak sa potom bude ešte o niečo snažiť, tak to určite bude opravenie si tej zlej známky a nie doplnenie vlastných vedomostí.

(Zelina,1989).

Odstraňuje nežiadúcu súperivosť. Porovnávanie sa medzi žiakmi navzájom, umožňuje vytvárať poradie podľa úspešnosti. Mnohí rodičia v tom to síce žiaden problém nevidia, pretože aj sami radi svoje dieťa porovnávajú, no len vtedy, ak je úspešné. Inak je to keď sa mu nedarí napriek tomu, že sa veľmi snaží. Vytváranie poradia je nebezpečné v tom, že u jedných môže zbytočne vyvolávať pocit menejcennosti, neraz spojený s beznádejou a u druhých zasa prehnanú predstavu o vlastnej úspešnosti. Slovné hodnotenie podporuje vnútornú motiváciu učenia. Každé dieťa sa usiluje naučiť samo chodiť, jesť lyžičkou, zapnúť si gombík, zaviazať šnútku...Radosť, ktorú prežíva vtedy, keď sa mu to podarí, spôsobujú endorfíny (hormóny šťastia), vyplavované mozgom do krvi. Podobným spôsobom mozog odmeňuje aj úspechy v učení. Klasifikované deti sú mozgom odmeňované, keď sa im podarí získať jednotku, slovne hodnotené zasa, keď sa niečo nové naučili. Asi sa netreba dlho zamýšľať nad tým, čo je pre život prospešnejšie, užitočnejšie a to hlavne, ako som už spomínala, u detí so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami.

4. Žiak so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami

1. Žiak so zdravotným znevýhodnením
2. Žiak zo sociálne znevýhodneného prostredia
3. Žiak s nadaním

Žiak so zdravotným znevýhodnením je:

a) žiak so zdravotným postihnutím:

Žiakom so zdravotným postihnutím je žiak s mentálnym postihnutím, sluchovým postihnutím, zrakovým postihnutím, telesným postihnutím, s narušenou komunikačnou

schopnosťou, s autizmom alebo ďalšími pervazívnymi vývinovými poruchami alebo s viacnásobným postihnutím.

b) žiak chorý alebo zdravotne oslabený

Žiakom chorým alebo zdravotne oslabeným je žiak s ochorením, ktoré je dlhodobého charakteru, a žiak vzdelávajúci sa v školách pri zdravotníckych zariadeniach.

c) žiak s vývinovými poruchami

Žiakom s vývinovými poruchami je žiak s poruchou aktivity a pozornosti, žiak s vývinovou poruchou učenia.

d) žiak s poruchou správania

Žiakom s poruchou správania je žiak s narušením funkcií v emocionálnej alebo sociálnej oblasti, okrem žiaka s poruchou aktivity a pozornosti a žiaka s vývinovou poruchou učenia.

Žiakom zo sociálne znevýhodneného prostredia je žiak žijúci v prostredí, ktoré vzhľadom na sociálne, rodinné, ekonomické a kultúrne podmienky nedostatočne podnecuje rozvoj mentálnych, vôľových a emocionálnych vlastností žiaka, nepodporuje jeho socializáciu a neposkytuje mu dostatok primeraných podnetov na rozvoj jeho osobnosti.

Žiakom s nadaním je žiak, ktorý má nadpriemerné schopnosti v intelektovej oblasti, v oblasti umenia alebo športu alebo v týchto oblastiach dosahuje v porovnaní s rovesníkmi mimoriadne výkony a prostredníctvom výchovy a vzdelávania sa jeho nadanie cielene rozvíja

4.1 Zásady hodnotenia žiaka so ŠVVP

1. Pri hodnotení učebných výsledkov učiteľ rešpektuje psychický a fyzický stav žiaka, druh a stupeň znevýhodnenia, ak má vplyv na úroveň a výsledky práce žiaka v príslušnom predmete.
2. Učiteľ posudzuje učebné výsledky žiaka objektívne a primerane náročne, pričom prihliada aj na jeho vynaložené úsilie, svedomitosť, individuálne schopnosti, záujmy a na predpoklady jeho ďalšieho vzdelávania po ukončení povinnej školskej dochádzky. Pri hodnotení učebných výsledkov žiaka kladie dôraz na jeho individuálne schopnosti.
3. U žiaka, ktorý má výrazné rozdiely vo výkonoch v ústnej a písomnej skúške, sa pri skúšaní uprednostňuje forma, ktorá je pre neho výhodnejšia, a ktorá predstavuje východisko pre hodnotenie jeho učebných výsledkov.
4. Žiakovi s narušenými komunikačnými schopnosťami (chybami a poruchami reči a vývinovými poruchami učenia) zabezpečí učiteľ pri ústnej odpovedi také podmienky, aby neutrpel psychickú ujmu. Učiteľ v konkrétnych prípadoch zvaží, či uprednostní písomnú, praktickú alebo ústnu formu odpovede.
5. Žiak s diagnózou zajakavosť môže byť ústne skúšaný a na obsah jeho výpovede môžu byť kladené rovnaké nároky ako u ostatných žiakov, ak nemá písomné odporúčanie poradenského zariadenia rezortu školstva o vylúčení ústneho skúšania. Formálna stránka odpovede sa nehodnotí. Zajakavému žiakovi je potrebné poskytnúť viac času na odpoveď a taktne o tom poučiť aj spolužiakov.
6. Žiak s vývinovými poruchami učenia (dyslexia, dysgrafia, dysortografia) môže písať diktát, alebo byť skúšaný písomnou formou len za podmienky, že bol vopred pripravený špeciálnymi metodickými postupmi na vyučovaní. Diktát žiaka s vývinovými

poruchami učenia učiteľ nehodnotí známkami, ale slovne, vyčíslí počet chýb a pri hodnotení spolupracuje so žiakom.

7. Grafický prejav žiaka s takým zdravotným znevýhodnením, ktoré má vplyv na jeho úroveň (napr. písanie, výtvarný prejav), sa priebežne ani súhrnne nehodnotí známkou.

8. Žiak, ktorý sa rýchlo unaví, musí mať možnosť pri písomnej skúške pracovať individuálnym tempom, prípadne krátko relaxovať.

9. Žiak, ktorý vzhľadom na druh a stupeň svojho znevýhodnenia nemôže v celku plniť učebné osnovy základnej školy v niektorých alebo všetkých predmetoch a postupuje podľa individuálneho vzdelávacieho programu, jeho učebné výsledky sa priebežne aj súhrnne na vysvedčení hodnotia podľa individuálnych kritérií. Na vysvedčení v doložke, alebo v rámci súhrnného slovného hodnotenia triedny učiteľ uvedie, v ktorých predmetoch žiak postupoval podľa individuálneho učebného programu.

10. Pri polročnom a koncoročnom hodnotení začleneného žiaka sa používa rovnaké tlačivo vysvedčenia ako pre ostatných žiakov.

4.2 Hodnotenie a klasifikácia žiakov so ŠVVP

(Jucovičová,2008) Pri hodnotení a klasifikácii žiakov so ŠVVP treba vychádzať zo školského zákona

Pri hodnotení žiakov so ŠVVP možno postupovať aj podľa materiálu

Pri výchove a vzdelávaní žiakov so ŠVVP treba rešpektovať obmedzenia, ktoré sú podmienené zdravotným znevýhodnením žiaka. Pri hodnotení a klasifikácii nehodnotiť negatívne tie výkony žiaka, ktoré sú ovplyvnené jeho zdravotným stavom. Pri hodnotení a klasifikácii využívať aj slovné hodnotenie.

U žiaka s diagnostikovanou poruchou aktivity a pozornosti možno v prípade závažného porušenia školského poriadku, ako napr. neospravedlnené hodiny, fyzické

ublíženie iným osobám a pod. pristúpiť k hodnoteniu a klasifikácii správania zníženou známku zo správania, avšak len po odbornom posúdení a odporúčaní tohto postupu príslušným poradenským zariadením.

Ak sa v priebehu školského roka prejaví u žiaka so ŠVVP, ktorého individuálny vzdelávací program zahŕňa aj úpravu učebných osnov niektorého predmetu, že jeho výchovno vzdelávacie výsledky nie sú uspokojivé a nespĺňa potrebné kritéria na jeho súhrnné hodnotenie lepším klasifikačným stupňom ako nedostatočný, je potrebné prehodnotiť a upraviť obsah, resp. formu jeho vzdelávania v spolupráci so špeciálnym pedagógom a psychológom. Takýto žiak nemá opakovať ročník z tých vyučovacích predmetov, v ktorých majú na jeho úspešnosť vplyv dôsledky jeho diagnózy.

Ak sa na prospechu žiaka okrem jeho zdravotného znevýhodnenia podieľa významnou mierou viac faktorov, k hodnoteniu a klasifikácii stupňom nedostatočný je možné pristúpiť, avšak len po odbornom posúdení a odporúčení tohto postupu príslušným poradenským zariadením.

4.3 Aplikácia špeciálnych výchovno – vzdelávacích postupov

Každý vyučujúci jednotlivých predmetov je dôkladne oboznámený s konkrétnymi požiadavkami na úpravu podmienok (obsahu, foriem, metód, prostredia a prístupov) vo vzdelávaní začlenených detí, ktoré sú podrobne zapracované v IVVP. Cieľom je efektívne vzdelávanie uvedených žiakov, primeraný rozvoj ich osobnosti a dosiahnutie primeraného stupňa vzdelania. Na vyučovacích hodinách pedagógovia rešpektujú odporúčania CPPPaP a používajú metódy, formy a prístupy pre prácu so žiakmi so ŠVVP.

Z postupov uvedených v IVVP vyberáme niektoré pokyny pre pedagógov:

- zadávať krátke, jasné, stručné pokyny k práci, overiť si ich pochopenie,
- úlohy rozdeliť na viac samostatných celkov, ktoré bude riešiť postupne,
- uistiť o sa, či žiak sleduje výklad, udržiavať očný kontakt,
- ak klesá úroveň pozornosti a nastupuje únava, umožniť žiakovi preladiť sa, zrelaxovať, napr. dať rozdať zošity, zotrieť tabuľu, priniesť pomôcky, ísť otvoriť okno...zaradovať relaxačné chvíľky,
- vedomosti žiaka overovať najmä ústnou formou, poskytnúť viac času na sformulovanie odpovede,

- pri písomnom prejave sa zamerať na obsahovú stránku, nehodnotiť úpravu, dbať na čitateľnosť,
- pri písomnom skúšaní (kde žiak pracuje na základe prečítaného textu) uplatniť zvýšenú časovú dotáciu, zvýrazniť podstatné údaje, overiť si u žiaka pochopenie zadania,
- tolerantne hodnotiť časovo limitované úlohy (päťminútovky...),
- pri písomných prácach uplatniť úpravy textu – väčšie písmo, zvýraznenie podstatných údajov,
- v písomných prácach voliť takú formu, aby stačila iba krátka odpoveď (napr. testy s voľbou správnej odpovede),
- písomné práce s množstvom úloh rozdeliť na viaceré hárky, ak žiak stihne vypracovať predložené úlohy, predložiť ďalšie,
- mať na pamäti, že ťažkosti v čítaní a písaní sa prejavujú vo všetkých vyučovacích predmetoch,
- tolerovať pomalšie tempo čítania, dbať na správnu techniku a čítanie s porozumením,
- overovať si pochopenie najmä menej frekventovaných slov, priebežne ich žiakovi vysvetľovať.

Žiakovi so zdravotným znevýhodnením, ktorí sa vzdeláva podľa individuálneho vzdelávacieho programu sa v doložke na vysvedčení uvedie: „Bol(a) vzdelávaný(á) podľa individuálneho vzdelávacieho programu“.

Začlenenému žiakovi so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami sa v doložke na vysvedčení uvedie: „Žiak sa vzdelával podľa individuálneho vzdelávacieho programu“

4.4 Zabezpečenie výučby pre žiakov so špeciálnymi potrebami

Škola je otvorená pre vzdelávanie všetkých žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, t.j. žiakov:

- so zdravotným znevýhodnením, u ktorých nie je potrebný bezbariérový prístup,
- zo sociálne znevýhodneného prostredia,
- s nadaním.

a) Žiaci so zdravotným znevýhodnením:

- škola vytvorila priestorové podmienky pre individuálne vyučovanie týchto žiakov

- starostlivosť o žiakov so zdravotným znevýhodnením je zabezpečená úzkou spoluprácou so školskými zariadeniami výchovného poradenstva a prevencie (centrum pedagogicko – psychologického poradenstva a prevencie),
- škola poskytuje odborné personálne zabezpečenie - servis výchovného poradcu a asistenta učiteľa,
- materiálne zabezpečenie pre vzdelávanie týchto žiakov – špeciálne učebnice a kompenzačné pomôcky dopĺňa škola podľa potreby,
- individuálny výchovno-vzdelávací program žiakov vypracováva triedny učiteľ/ učiteľ daného predmetu / v spolupráci so špeciálnym pedagógom.

b) Žiaci zo sociálne znevýhodneného prostredia:

- pri ich vzdelávaní pomáha učiteľovi asistent učiteľa v triede alebo pracujú individuálne pod jeho priamym riadením,
- pri nevyhovujúcom domácom prostredí môže asistent učiteľa dohliadať aj na vypracovávanie domácich úloh.

c) Žiaci s nadaním:

- pre rozvoj talentu žiakov uvoľňuje škola žiakov s nadaním na prezentáciu svojich schopností v súťažiach, olympiádach a vystúpeniach ZUŠ.

4.5 Zásady pri práci so žiakom so ŠVVP

Zaviest' pravidelný denný režim. Optimálne rozvrhnúť čas na prácu a odpočinok. Dbať na dostatočne dlhý a hlboký spánok, ako aj na oddych vo forme dostatku pohybovej aktivity vonku.

1. Dbať na to, aby dieťa nebolo vystavené nadmernej námahe a únave. Neskôr sa to prejaví u neho zvýšeným pohybovým nepokojom. Postupne ho viesť k rešpektovaniu pokynov dospelých ako aj k dodržiavaniu pravidelnosti v dennom režime.

2. Výchova má smerovať predovšetkým k upevňovaniu základných spoločenských návykov, ktoré je potrebné veľmi trpezlivo a počas dlhého obdobia precvičovať. Je pri tom potrebný osobný dohľad a vplyv. Nemožno sa spoliehať len na to, že dieťaťu sme dali slovný pokyn. Inštrukcie, ktoré dávame dieťaťu, majú byť vždy konkrétne a jasne formulované.

3. Nedať najavo výchovnú neistotu a bezradnosť.

4. Nedopustiť vyhrotenie neželaných prejavov správania, resp. konfliktných situácií. Snažiť sa pohotove a rozumne výchovne zasiahnuť už pri ich vzniku, pretože v rozvinutej problémovej situácii už dieťa často nie je prístupné usmerneniu. Dať pozor na reakcie detského kolektívu. Nedopustiť, aby podporovali neželané formy správania sa dieťaťa. Pritom by však dieťa nemalo mať medzi spolužiakmi pocit, že jeho postavenie v triednom kolektíve je rovnaké ako postavenie ostatných spolužiakov.

5. Využívať motiváciu pochvalou – všímať si pozitívne prejavy v správaní, nepoukazovať zbytočne často na neposlušnosť. Predchádzať jej zvýšenou pozornosťou venovanou práci a správaniu dieťaťa. Mať tak možnosť včas správanie usmerniť. Nikdy nepripomínať už raz potrestané priestupky.

6. Nesľubovať ako odmenu rôzne výhody, ktoré sú viazané na splnenie niektorých požiadaviek po dlhšej dobe – - pre dieťa je významná jedine prítomnosť.

7. Viesť dieťa k prežívaniu problémov jemu blízkych ľudí a rovesníkov, k ich porozumeniu v konkrétnych situáciách. Postupne korigovať zatiaľ prevažne egocentrické hodnotenie sociálnych situácií dieťaťom.

8. Pri školskej práci sa odporúča pracovať v krátkych intervaloch /15-25 minút/, s dlhšími prestávkami, dávať pozor na únavu, ktorá sa niekedy prejaví zvýšeným nepokojom až v popoludňajších hodinách.

9. Zapojiť čo možno najviac zmyslov – zrak, sluch, hmat – pri každej činnosti, upútať tak lepšie a na dlhší čas pozornosť. Pri neúspechu povzbudiť k ďalším pokusom, poukázať na zlepšenia. Viest' tak dieťa k úsiliu prekonávať prekážky.

10. Neupozorňovať zbytočne často na pohybový nepokoj. Tolerantnejšie hodnotiť úroveň písania, kreslenia, manuálnej práce s menšími predmetmi.

11. Nezabúdať na to, že napriek zvýšenej pozornosti a usmerneniu dospelých sa výchovný efekt nedostaví v krátkom čase. Zlepšenia budú pribúdať len pomaly. Napriek tomu sa snažiť v cieľenej výchove vytrvať, nestrácať nádej na zlepšenie, stanoviť si primerané výchovné ciele a očakávania.

12. Výchovné pôsobenie rodina – škola má byť jednotné. Snažiť sa o dobrú spoluprácu a dôveru medzi rodičmi a učiteľom. Učiteľ by mal poukázať na zlepšenia u dieťaťa a pomôcť rodičom v krízových obdobiach výchovnej bezradnosti, ktoré sa zákonite vyskytnú.

5. Individuálny vzdeľavací program

Každé dieťa integrované v základnej škole musí mať okrem iných náležitostí vypracovaný individuálny vzdeľavací program. Pre deti zmyslovo, telesne alebo mentálne postihnuté ich pre vyučujúceho vypracováva špeciálny pedagóg, pre deti so špecifickými poruchami učenia ich vypracováva vyučujúci v spolupráci s odborníkom pedagogicko-psychologickej poradne. Každý individuálny vzdeľavací program by mal obsahovať:

1. Vytýčenie cieľov
2. Postup a jednotlivé kroky
3. Metódy a materiály potrebné k zvládnutiu cieľov
4. Motivačné aspekty vzdeľavania
5. Metódy a termíny overovania výsledkov

1. Pri vytyčovaní cieľov je dôležité určiť, čo treba žiaka naučiť, k čomu má byť dovedený. Ciele treba formulovať maximálne konkrétne, nevhodné sú všeobecné formulácie ako napr. zlepšiť prospech, zlepšiť čítanie, dávať pozor a pod.

2. Sú to postupy, ktoré nemusia byť mimoriadne, alebo špeciálne, ale reagujú na zásadu, že žiaka treba učiť vždy látku na takej úrovni, ktorú ešte zvláda. Napr. u dysgrafia cvičenie fonemického sluchu, lebo ten je základom správneho písania diktátov.

3. Uvádzajú sa metódy a materiály, ktorými bude učiteľ so žiakom pracovať. Napr. farebné ceruzky, čítacie okienko, vykladacia abeceda, násadka na pero, obťahovanie tvarov písmen, bzučiak, drevené kocky, vytlieskavanie slabík a pod. Uvádzajú sa aj úľavy, ktoré žiak bude mať a konkrétne úlohy.

4. Uvedú sa postupy, ktorými bude dieťa motivované k práci- napr. zaangažovanie dieťaťa pri vypracovávaní krátkodobých cieľov, sebahodnotenie, odmeny a ich typy, zaangažovanie rodičov a pod.

5. Program sa zvykne stanovovať na jeden školský rok, hodnotenie postupu by sa však malo konať aspoň raz štvrťročne. Samozrejme, že učiteľ aj rodič hodnotia žiaka priebežne a v prípade výraznejších signálov ťažkostí sa schádzajú aj mimo termíny. Na stretnutia je

vhodné pozvať psychológa, ktorý spolupracoval pri vypracovaní programu. Hodnotenie sa koná na dvoch úrovniach:

- a. subjektívna úroveň- zohľadňuje sa spokojnosť dieťaťa, učiteľa, rodiča, atmosféra v triede, v rodine, chuť do učenia a pod.
- b. objektívna úroveň- plnenie stanovených cieľov (napr. zvládol tvary písmen, osvojil si gramatické pravidlo o písaní veľkých písmen na začiatku vety. Môžu sa použiť aj didaktické testy a je potrebné, aby pokroky overovali aj nezávislí odborníci (psychológ, učiteľ z inej triedy, špec.pedagóg a pod.)

5.1 Hyperaktívny žiak

- Dieťa by malo sedieť v lavici samé, prípadne vedľa veľmi kludného spolužiaka
- Dbat' na to, aby malo poriadok na lavici i v jej okolí
- prípadne mu s usporiadaním vecí pomôcť. Nič navyše nemá odpútať pozornosť žiaka od práce
- Zopakovať pokyn k práci jednoduchou, jasnou formuláciou priamo žiakovi – podľa možnosti z očí do očí.
- Priebežne a častejšie ako u iných žiakov sa zaujímať o plnenie daného pokynu, podľa potreby i častejšie usmerniť pozornosť na riešenie zadanej práce. Cieľom je naučiť dieťa zadanú úlohu dokončiť. Posilniť uvedené správanie povzbudením, pochvalou.
- Neupozorňovať nadmerne, neprejavovať často nespokojnosť. Tolerovať pohybový nepokoj v lavici - do istej miery napomáha dieťaťu sústrediť sa na prácu /i keď to znie paradoxne/.
- Umožniť viac pohybovej aktivity – napr. vynes toto do koša, rozďaj v tomto rade papiere, pozbieraj zošity a podobne. Pohyb pre žiaka znamená uvoľnenie, oddych.
- Dať žiakovi najavo, že aj on dostane priestor na vyjadrenie svojho názoru, rozpovedanie zážitku. Pochváliť za aktívny záujem o niečo.
- Učiť žiaka postupne vyčkat'- odsúvať potrebu okamžite splniť pranie. Postupovať po menších krokoch.
- Viac povzbudzovať – vieš to, začni, pokračuj, robíš to celkom dobre, ide ti to pekne, len pokračuj smelo ďalej. Návrat k práci možno docieľiť aj neverbálne –

dotykom na plece dieťaťa alebo pohladením po chrbte či hlave, niekedy sú tieto výzvy výraznejšie ako výzvy slovné.

- Učiť žiaka vnímať rozdiel medzi prácou a oddychom- ak toto dokončíš, budeš mať chvíľu oddych – umožňovať „mini-prestávky“ aj počas vyučovacej hodiny. A teraz zas pokračuj – sústreď sa. Žiak by si mal navyknúť na určité pokyny – používať teda tie isté slová.
- Častejšie striedať aktivity – písomná, ústna, pohybová.
- Skúšať na známky nanajvýš počas prvých troch vyučovacích hodín. Zariadiť situáciu tak, aby dieťa odpovedalo tak sústredene a tak ako najlepšie vie.
- Pri písomných prácach stáť pri jeho lavici alebo aspoň v dohľade žiaka – tým napomáhať v sústredení a snahe.
- Zhovievavo hodnotiť úpravu písomných prác a písmo i celkovú telesnú obratnosť.
- Striktne pristupovať v situáciách , kedy ruší prácu vo svojom okolí. Dať jasný a jednoznačný pokyn – nie hodnotiaci – povedať, čo môže robiť. Napr. pod' ku mne, pozri na mňa, nehádz, počítaj, sústreď sa, píš a pod. Nie: nevyrušuj, prestaň, prečo nepíšeš? – takéto pokyny nie sú pre žiaka dost' konkrétne a priamo meniace jeho správanie.
- V obdobiach výrazne zhoršenej výkonnosti a nepokoja sa dohodnúť s rodičmi žiaka, že si dáme tzv. „oddychový týždeň“ – treba zmierniť tlak a množstvo povinností na žiaka, poskytnúť touto formou oddych. Zhoršenie správania, neklud i slabá výkonnosť signalizujú vždy preťaženosť dieťaťa. Malo by pritom ísť o dohodu medzi dospelými, dieťa o nej vedieť nemá. Sú to obdobia pred polrokom, jarné mesiace, skrátka keď výukový proces beží nepretržite 2-3 mesiace.
- Úzko spolupracovať s rodičmi žiaka, prípadne aj so psychológom. Najmä v otázkach dohody a zhody na požiadavkách na žiaka a možných očakávaniach.

PRAKTICKÁ ČASŤ

6 Hodnotenie žiakov a žiakov so ŠVVP

6.1 Predmet prieskumu

Predmetom prieskumu je hodnotenie intaktných žiakov a žiakov so ŠVVP v prostredí základnej školy.

6.2 Ciele prieskumu

Na základe formulácie predmetu prieskumu chceme zistiť:

- a) ktorú formu hodnotenia uprednostňujú rodičia detí,
- b) ktorú formu hodnotenia uprednostňujú podľa názoru rodičov ich detí,
- c) akú formu hodnotenia detí uprednostňujú učitelia,
- d) ktorá forma hodnotenia je podľa názoru učiteľov vhodnejšia pre deti so ŠVVP.

6.3 Hypotézy prieskumu

Na základe cieľov prieskumu sme stanovili nasledovné hypotézy:

Hypotéza H1:

Predpokladáme, že rodičia detí uprednostňujú verbálnu formu hodnotenia svojho dieťaťa pred klasifikačnou formou.

Hypotéza H2:

Predpokladáme, že deti podľa názoru rodičov uprednostňujú verbálnu formu hodnotenia pred klasifikačnou formou.

Hypotéza H3:

Predpokladáme, že učitelia uprednostňujú klasifikačnú formu hodnotenia žiakov pred verbálnym hodnotením.

Hypotéza H4:

Predpokladáme, že učitelia pokladajú u detí so ŠVVP za vhodnejšiu formu hodnotenia verbálnu formu hodnotenia ako klasifikačnú.

6.4 Metódy prieskumu

V etape, zameranej na zhromažďovanie empirických faktov, sme použili dotazníkovou metódou kvantitatívneho prieskumu (Matulay, 2010). Štruktúra dotazníka sa bola rozdielna pre rodičov detí a učiteľov. Dotazník pre rodičov detí ako aj pre učiteľov sa skladal z dvoch častí:

- 1. časť dotazníkov:** úvodná časť, v ktorej sme mapovali pohlavie, vek a výskyt detí so ŠVVP..
- 2. časť dotazníkov:** tvorili ju otázky (v každom dotazníku 7 otázok), ktoré boli formulované vo vzťahu k cieľom prieskumu.

6.5 Charakteristika prieskumnej vzorky

Do prieskumnej vzorky boli zaradení rodičia a učitelia základných škôl, kde boli v triedach aj žiaci so ŠVVP. Vzorku tvorilo 112 rodičov detí vo veku 6 – 9 rokov a 120 učiteľov základných škôl.

6.6 Komentár k výsledkom dotazníkového prieskumu-rodíčia žiakov

Dotazník vyplnilo 112 rodičov žiakov na 1. stupni základných škôl

Trieda: 1, 2, 3, 4

Vek detí: 6-9

a) chlapcov : 63

b) dievčat: 49

Trpí vaše dieťa:

a) poruchou učenia: 15

b) mentálnym postihnutím: 2

c) netrpí: 95

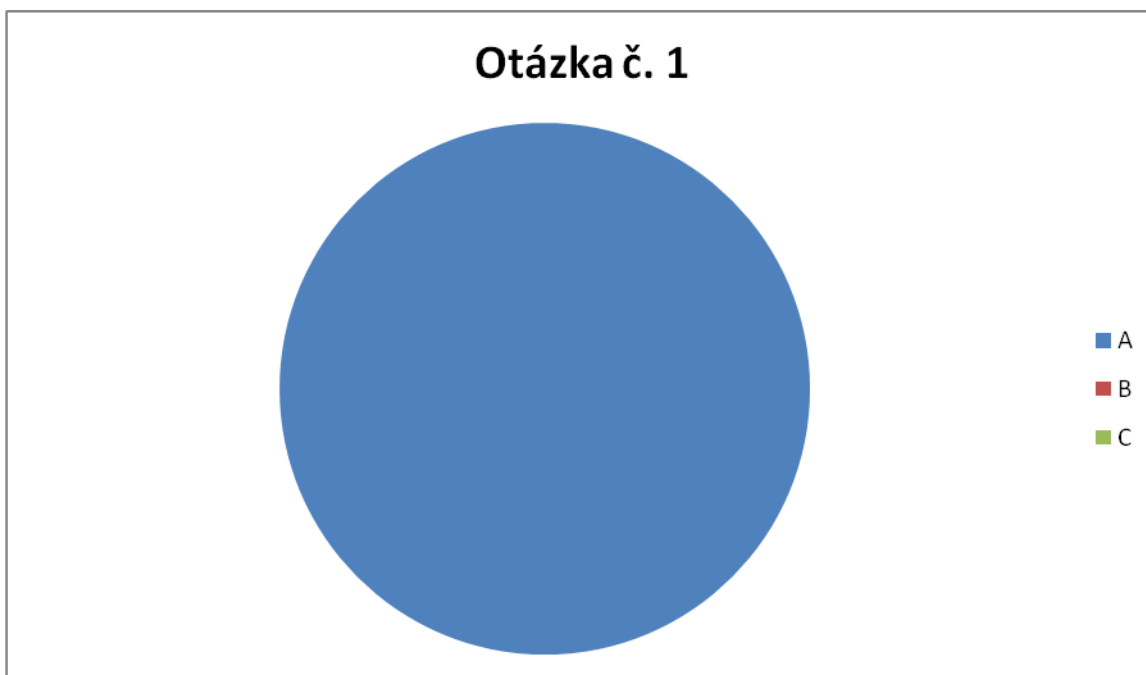
Navštevuje Vaše dieťa pedagogicko-psychologickú poradňu?

a) ano: 50

b) nie: 62

Tab 1: Sledujete výsledky Vašeho dieťaťa v žiackej knižke?

	Výsledky dieťaťa		Spolu
	počet	%	
Ano - vždy	112	100,0	112
Ano – 1x za týždeň	0	0,0	0
nie	0	0,0	0
Spolu	112	100,0	112

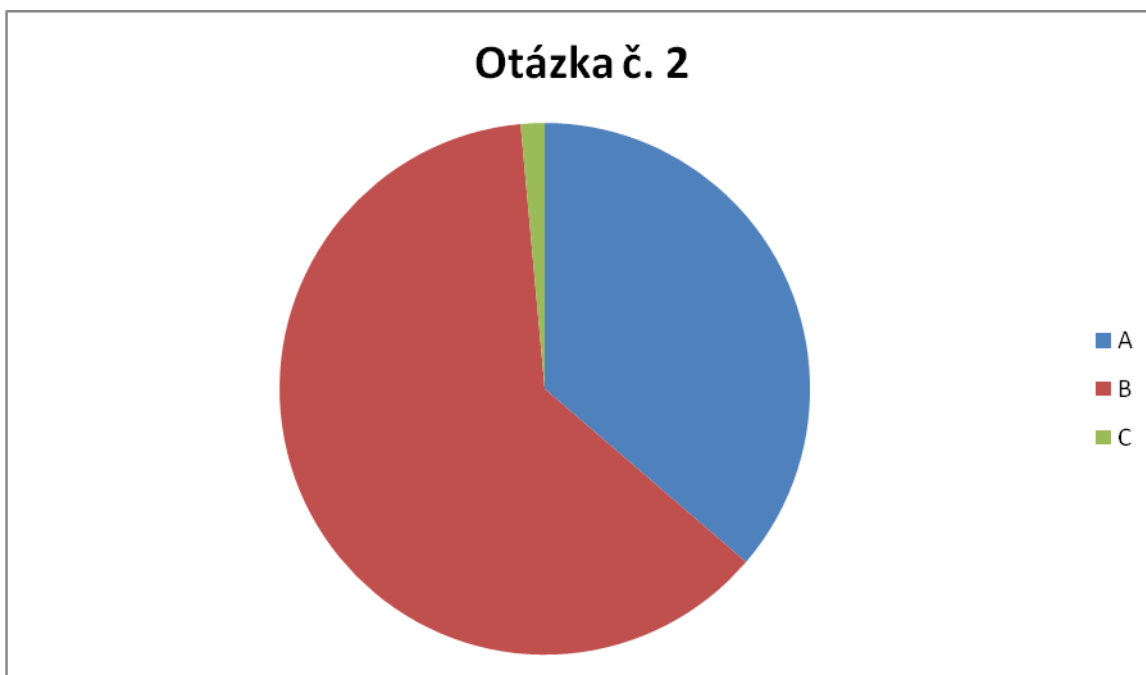

Z grafu je jednoznačne vidieť, že všetkých 112 rodičov detí na prvom stupni základných škôl majú záujem o hodnotenie svojich detí. Pravidelne každý deň kontrolujú svojim deťom žiacke knižky.

Tab. 2: *Ktorý spôsob hodnotenia uprednostňujú vaše deti?*

	Spôsob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Znákou	35	31	35
Slov. hodnotením	60	54	60
Iným spôsobom	17	15	17
Spolu	112	100,0	112

Graf ukazuje, že deti v útlom veku sa skôr prikláňajú k slovnému hodnoteniu ako ku klasifikačnému. Dôvodom môže byť aj fakt, že deti v tomto veku nerozumia známke ako takej ale skôr ju berú ako číslo. Aj tu môžeme vidieť, že deťom viac vyhovuje osobný kontakt s učiteľom, rodičom. Toto hodnotenie možno realizovať prostredníctvom pochvaly, alebo pokojného rozhovoru. Slovné hodnotenie vedie aj k lepšiemu vzťahu medzi učiteľom a žiakom. Je zrejmé, že deti v menšom veku sú viac hravé, čo je možné pozorovať i z grafu. Po slovnom hodnotení sa viac prikláňajú k inému hodnoteniu ako k známke. Iným hodnotením myslím grafické hodnotenie (pečiatky, obrázky). Sú deťom bližšie a vyvolávajú v nich pocit uspokojenia.

Tab. 3: *Ktorý spôsob hodnotenia by ste uprednostnili?*

	Spôsob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Znákou	34	30	34
Slov. hodnotením	70	63	70
Iným spôsobom	8	7	8
Spolu	112	100,0	112

Otázka č. 3

Z tohto grafu je názorne vidieť , že do podvedomia rodičov už pomaly vstupujú aj nové spôsoby hodnotenia a v tomto prípade sú schopní odpovedať aj ktorý spôsob uprednostňujú. Tí , ktorí odpovedali , že by uprednostnili radšej slovné hodnotenie , z drvivej väčšiny potom uviedli v otázke číslo 5 , že je ich dieťa stresované zlou známkou . Je teda viac než žiadúce , aby učitelia volili slovné hodnotenie u detí nervovo slabších, u detí s niektorou z porúch učenia oveľa viac , než sa volia doteraz . Predovšetkým na 1. stupni by mal učiteľ od známky 3 dole voliť iba slovné hodnotenie , ktoré nestavia žiaka na pomyselné posledné miesto v triede. Učiteľ si musí uvedomiť, že tak môže dieťa zostresovať a psychicky ponížiť. Vzhľadom na to, že slovné hodnotenie ako prvé vyzdvihuje klady dieťaťa, je vysoká pravdepodobnosť menšej ujmy na psychike dieťaťa a postavení v triede.

Tab. 4: Motivuje vaše dieťa dobrá známka?

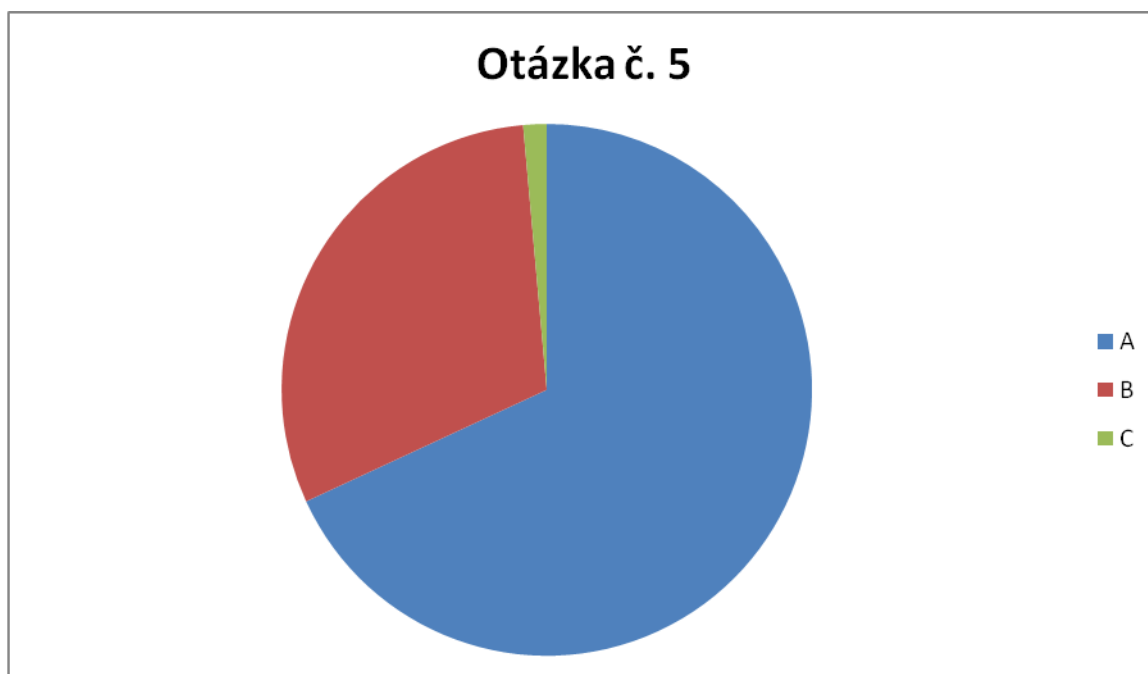
	Motivuje dobrá známka		Spolu
	počet	%	
Ano	49	44	49
Nie	63	56	63
Spolu	112	100,0	112

Môžeme konštatovať, že mnoho detí na prvom stupni nie je motivované dobrou známku. Môžeme to prikladať aj k možnosti, že deti v tomto veku berú dobrú známku automaticky a nepotrebujú sa viac zameriavať na danú skutočnosť, že je to forma hodnotenia. Nepodliehajú tlaku z vonka, je pre nich automatická. V menšine vidíme, že niektoré deti dobrá známka motivuje a to v predpoklade, že ide o deti v 3., 4. ročníku, kde je hodnotenie známku viac pravdepodobné ako hodnotenie slovné.

Tab. 5: *Je vaše dieťa stresované – demotivované zlou známkou?*

	Demotivácia zlou známkou		Spolu
	počet	%	
Áno	67	60	67
Nie	30	27	30
Niekedy	15	13	15
Spolu	112	100,0	112

Z uvedeného vidíme, že ako sme predpokladali väčšina rodičov uviedla odpoveď A. Ide o samotné postavenie dieťaťa v triede i rodine. Dieťa očakáva automaticky určitý druh postihu, ktorý si plne uvedomuje. Rodičia, ktorým zlá známka príliš vadí stavajú svoje dieťa do pozície „zlého“ čo má veľmi negatívny vplyv na jeho psychiku. Mnoho učiteľov si ani neuvedomuje, že možno necitlivo hodnotia nielen deti postihnuté niektorým z porúch učenia, ale aj deti úplne zdravé a nadané. Koľkokrát je dieťa skúšané priamo po chorobe, koľkokrát sa skúša, hoci učivo nie je dostatočne prebrané a koľkokrát sa jednu hodinu niečo preberie a hneď druhú (niekedy aj na druhý deň) skúša. Berie niekto do úvahy, že sa ten deň dieťa necíti treba dobre? Málokedy. To tiež stresuje a podľa našej úvahy veľa.

Veď naopak - ak žiak učivo zvláda , ak ho má " zažité " - tak sa nestresuje , v pokoji uvažuje a myslí . Potom aj výkony tomu zodpovedajú predpokladaným požiadavkám na učivo.

Tab.6: *Myslíte si, že pre deti s poruchami učenia je vhodné hodnotenie:*

	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Znákou	112	100,0	112
Slov. hodnotením	0	0,0	0
Spolu	112	100,0	112

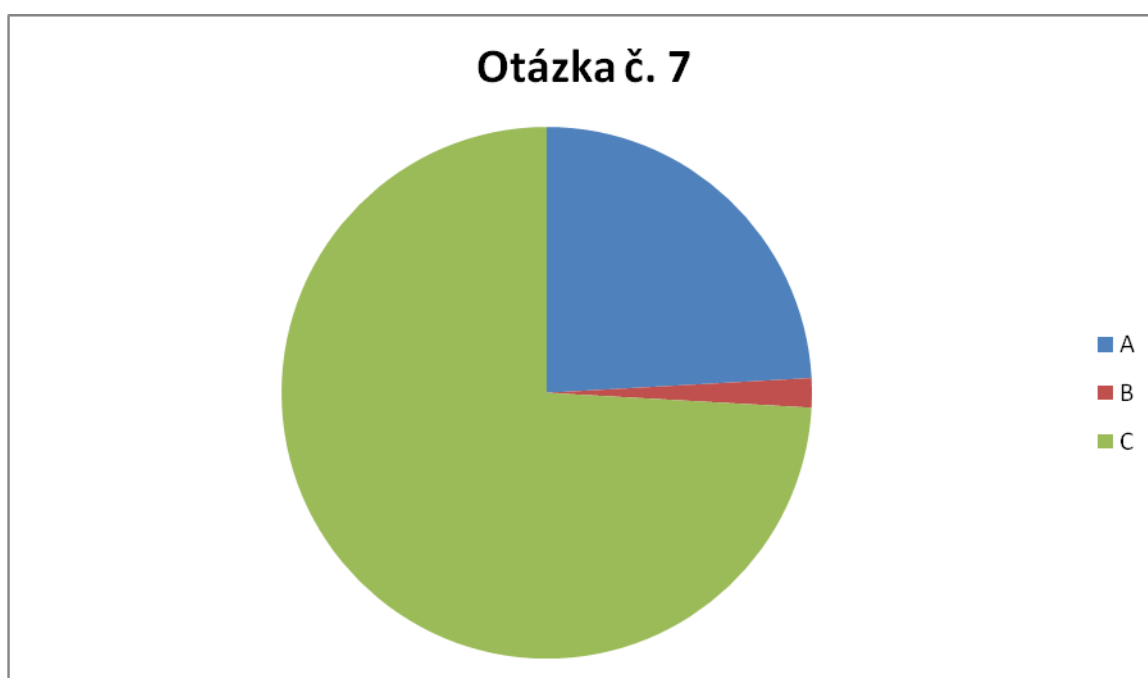

Tu vidno, že samotní rodičia nezávisle od seba konštatujú, že slovné hodnotenie je pre deti zdravé ale hlavne pre deti so ŠVVP veľmi dôležité. Preto si musia všetci či už pedagógovia ale i ostatní uvedomiť že slovné hodnotenie ďaleko viac pozitívne vplýva na osobnosť dieťaťa. Je zrejme, že zo slovného hodnotenia sa rodičia dozvedia o kvalitách a nedostatkoch svojich detí omnoho viac ako z klasického hodnotenia známkou. Môžeme teda tvrdiť, že kvalita slovného hodnotenia ďaleko viac presahuje klasifikáciu. Rodičia ako i

deti sa viac dozvedia o svojich prednostiach a podrobnejšie o nedostatkoch, ktoré musia doplniť.

Tab. 7: *Ak trpí Vaše dieťa nejakou poruchou učenia, myslíte si, že učitelia berú ohľad pri jeho hodnotení?*

	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Nie	24	21	24
Áno	3	3	3
Netrpí	85	76	85
Spolu	112	100,0	112

Na túto otázku odpovedali všetci rodičia. Ovšem ako vidíme nie sú tieto výsledky príliš uspokojivé. Väčšina z respondentov (rodičov detí s poruchami učenia) má dojem, že ich deti aj napriek poruchám učenia nie sú dostatočne akceptované. A ak áno tak veľmi málo. Je určite mnoho zodpovedných učiteľov, ktorí dôsledne pristupujú k týmto deťom a snažia sa im čo najviac pomôcť. Ale je aj mnoho takých, ktorí nechápu ich problémy a mnohokrát

úplne zbytočne tieto deti preťažujú a tým aj nespravodlivo hodnotia, čo v konečnom dosledku opäť negatívne vplýva na osobnosť dieťaťa.

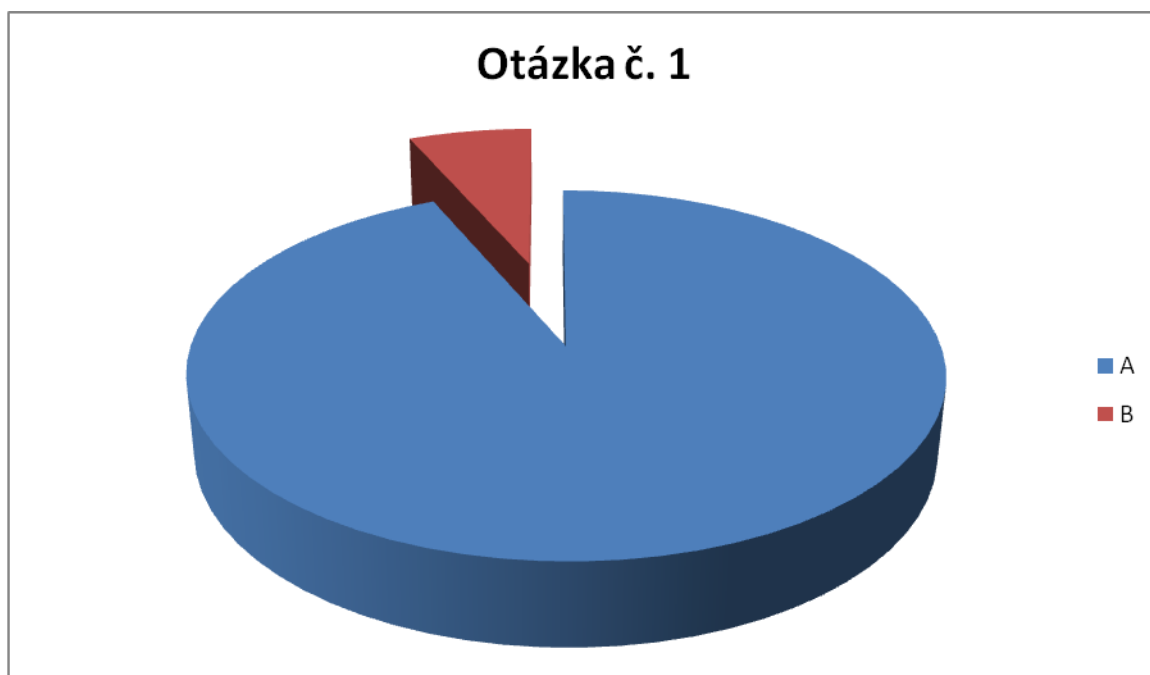
6.7 Komentár k výsledkom dotazníkového prieskumu – učitelia

Dotazník vyplnilo 120 pedagógov 1. stupňa základných škôl

Triedy: 1, 2, 3, 4

Tab. 8: Máte vo svojej triede žiakov so ŠVVP?

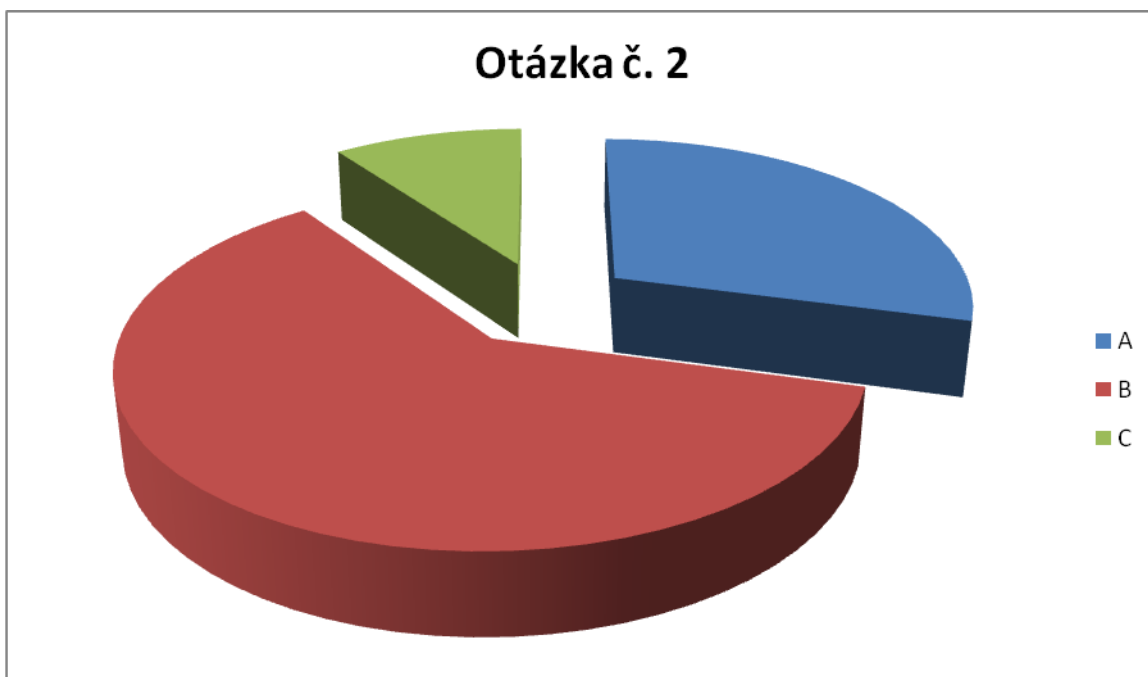
	Žiaci so ŠVVP		Spolu
	počet	%	
Áno	46	38	46
Nie	74	62	74
Spolu	120	100,0	120

Ako vidíme z grafu väčšina žiakov na základných školách má určité poruchy učenia. Či už ide o špecifické poruchy učenia alebo poruchy zapríčinené iným postihnutím. Mnoho takýchto žiakov je ako sme už spomínali častokrát stredobodom posmeškov zo strany spolužiakov alebo v nevyhovujúcej životnej pozícii v kolektive kamarátov. Určite jedným z dôvodov si dovoľíme tvrdiť, že je aj niekedy nesprávne hodnotenie zo strany pedagóga. Na rôznych fórach sa s touto problematikou stretávame pomerne často. Rodičia sa sťažujú na nevhodné hodnotenie svojho dieťaťa aj keď učiteľ má jasné podklady z PPP.

Tab. 9: Ako hodnotíte týchto žiakov?

	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Slovne	35	29	35
Známkou	73	61	73
Iným spôsobom	12	10	10
Spolu	120	100,0	120

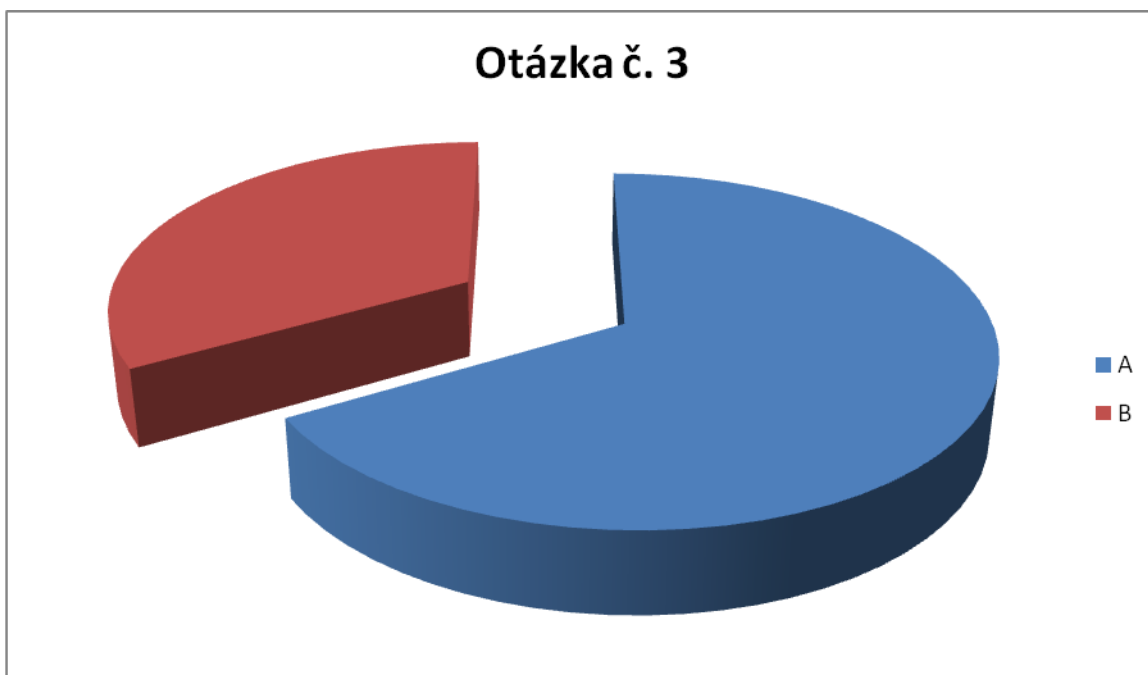

Na tomto grafe vidíme, že aj napriek vhodne zvolenému hodnoteniu je ešte stále mnoho pedagógov, ktorí tieto deti klasifikujú známku, ktorá je striktno stanovená (čo sa týka obsahu vedomostí). V tomto smere je nie je úplne vhodné klasické hodnotenie, pretože známka ako taká neobsahuje hodnotenie úplnej kvality prípravy žiaka na vyučovanie. Znáмка hodnotí len to, čo žiak vie a nie to či sa na hodinu pripravoval alebo nie. Objektivnosť hodnotenia známok je neúplná. Hodnotiť takýchto žiakov slovné je vhodné aj pre učiteľov i rodičov. Majú prehľad o tom ako sa žiak mení ako napreduje kde robí často chyby. Slovné hodnotenie môžeme chápať aj ako určitý druh diagnostikovania žiakov. Učiteľ si vedie poznámky o tom ako žiak pracuje čo ho baví kde má rezervu. V slovnom hodnotení sa lepšie zorientujú i rodičia detí so ŠVVP. Je pre nich prijateľnejšie najskôr si prečítať v čom je ich dieťa dobré a až potom slabiny dieťaťa. V slovnom hodnotení môže sám učiteľ naviesť rodičov správnou cestou ako so žiakom doma pracovať.

Tab. 10: *Sú žiaci demotivovaní zo zlej známky?*

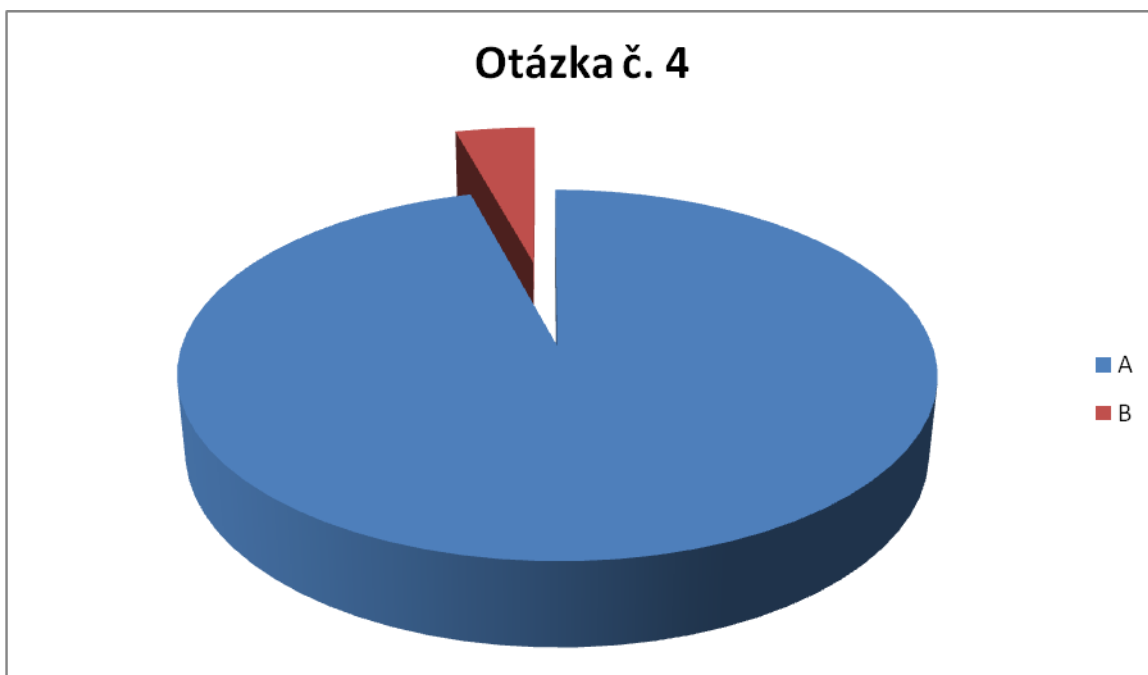
	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Áno	80	67	80
Nie	40	33	40
Spolu	120	100,0	120

Graf jasne ukazuje podiel vplyvu zlej známky na žiakov. Ako sme už uvádzali vyššie (dotazník rodičov) žiaci hlavne na 1. stupni sú značne demotivovaní zápornou klasifikáciou. Nielen tým, že momentálne to nevedeli ale aj tým, že ich momentálna pozícia v kolektive spolužiakov je veľmi nízka. Je veľmi málo žiakov „rebelov“, ktorí by svoje negatívne hodnotenie považovali za dominantné. Čoraz viac sa stretávame s tým, že deti v útlom veku negatívne rozmýšľajú o svojom pokračovaní práve kvôli zlým známkam.

Tab. 11: *Motivuje Vašich žiakov dobrá známka?*

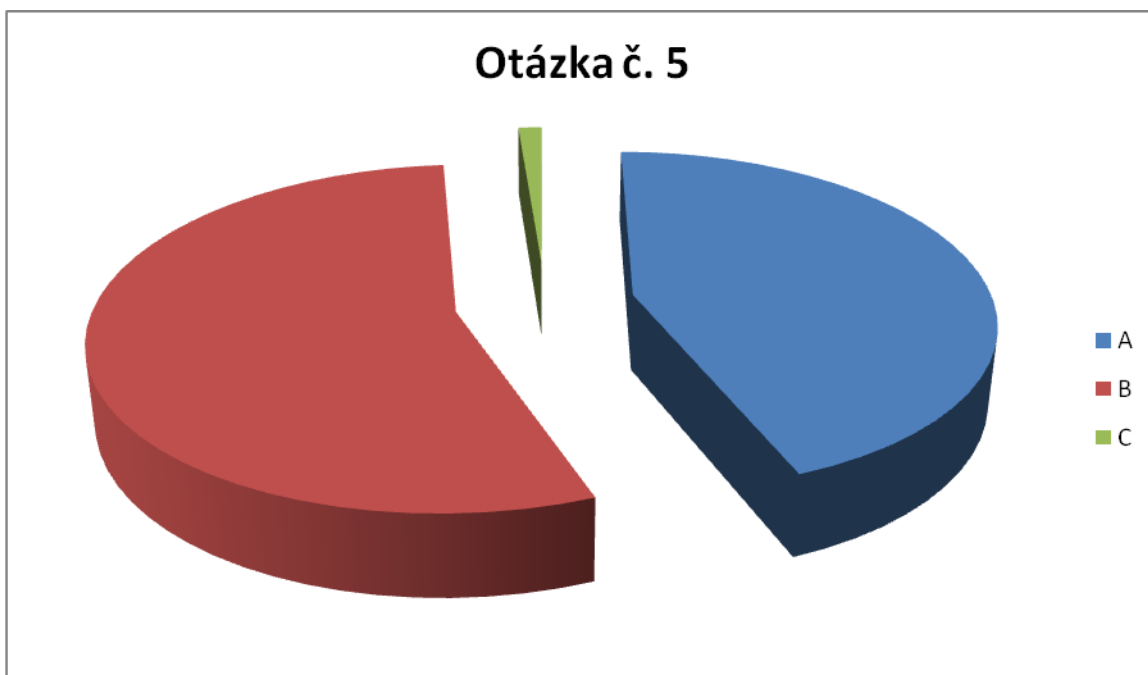
	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Áno	73	61	73
Nie	47	39	47
Spolu	120	100,0	120

Dobrá známka je pre žiakov motivujúca, o čom svedčí aj graf. Mnohí učitelia však uviedli možnosť B. Čím je toto spôsobené? Myslíme si, že hlavne žiaci nižších ročníkov potrebujú vidieť kde sú ich kvality a ďalej si ich rozvíjať.

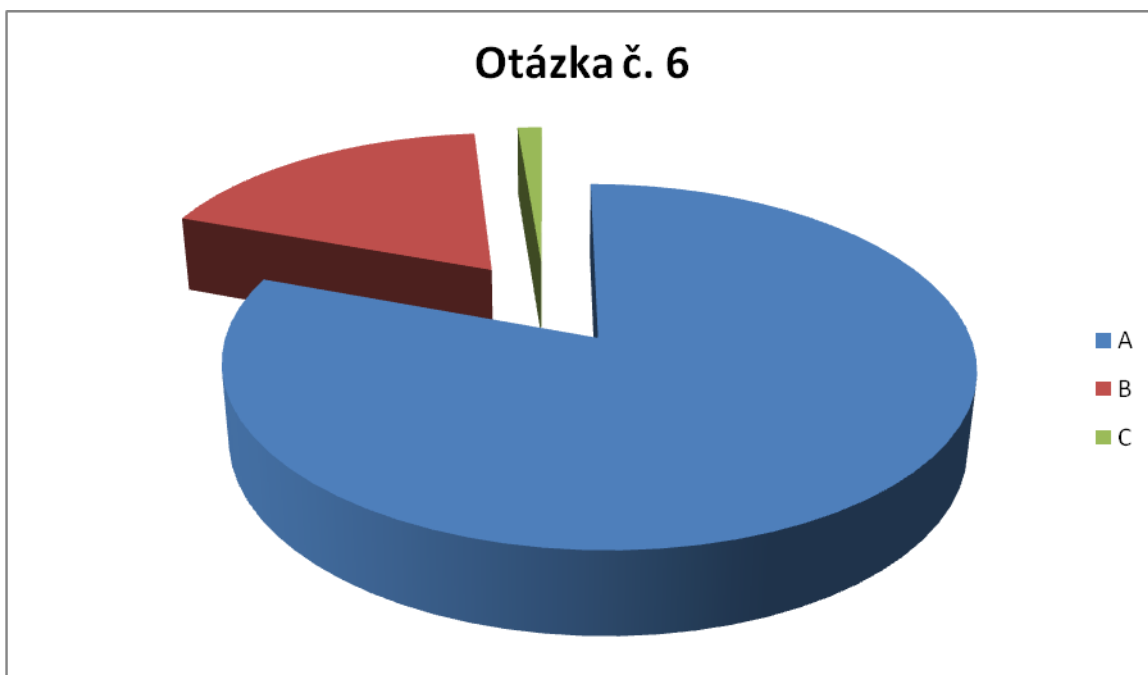
Tab. 12: Aké hodnotenie by ste vo Vašej triede preferovali vy?

	Spôsob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Slovné hodnotenie	50	42	50
Známkou	62	50	62
Iným spôsobom	8	6	8
Spolu	120	100,0	120

Tab. 13: Aké hodnotenie je vhodnejšie pre žiakov so ŠVVP?

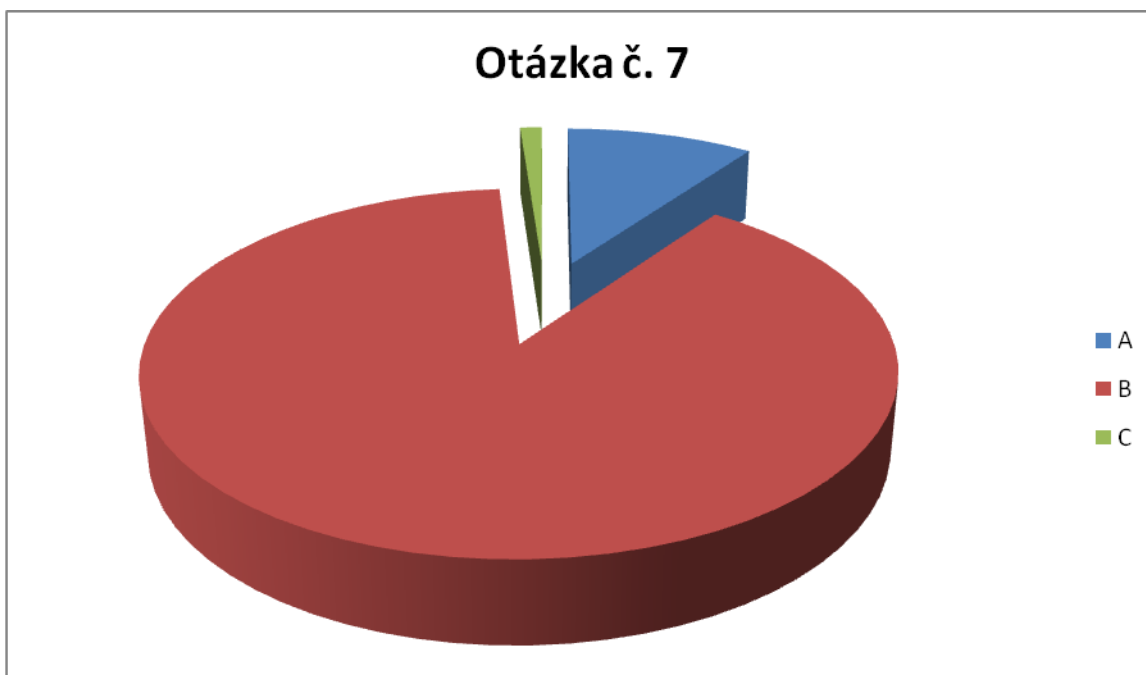
	Vhodnejšie hodnotenie		Spolu
	počet	%	
Slovné	89	74	89
Klasifikačné	20	17	20
Iné	11	9	11
Spolu	120	100,0	120

Ak vychádzame z predpokladu, že väčšina respondentov boli učitelia žiakov 4. a 5. ročníka môžeme tvrdiť, že u žiakov je väčší predpoklad úspechu ak sú známkovane klasickou známkou. Tieto deti sú viazané na známku, ktorú dostanú. Aj pre rodičov týchto žiakov je prehľadnejšie aký prospech ich dieťa má. Ak však bereme do úvahy, že sa jedná o žiakov 1. – 2. ročníka dovoľme si tvrdiť, že hodnotenie slovné je vhodnejšie. Deti ako aj ich rodičia poznajú kvalitu vedomostí a zároveň sa dozvedajú i to, v čom dieťa zaostáva.

Tab. 14: *Ktoré hodnotenie je podľa Vás objektívnejšie pre deti bez porúch učenia?*

	Sposob hodnotenia		Spolu
	počet	%	
Slovné	12	10	12
Známkou	108	90	108
Iné	0	0	0
Spolu	120	100,0	120

Tu je jasne vidieť, že slovné hodnotenie pre žiakov (podľa respondentov) nie je výhodnejšie. Žiaci bez poruch učenia si známku a kvality svojich vedomostí plne uvedomujú a akceptujú. Nie vždy však známka pravdivo odzrkadluje aj množstvo a objektivnosť vedomostí, ktoré žiak momentálne ovláda.

7 Zhrnutie výsledkov dotazníkového prieskumu

Výskumné šetrenie na školách nám odpovedali na niekoľko základných otázok , ktoré sme si na začiatku kládli , a to , aký je rozdiel v spôsobe hodnotenia žiakov a žiakov so ŠVVP i aké spôsoby uprednostňujú pedagógovia a rodičia.

Vyplývalo z toho niekoľko zásadných poznatkov . Tak, ako na väčšine základných škôl je najčastejšie používaným hodnotením klasifikácia . Je obľúbená u pedagógov ale i rodičov. Iba rodičia , ktoré majú dieťa s niektorou z vývojových porúch učenia radšej uprednostňujú slovné hodnotenie .Majú pocit , že mnohí učitelia rovnako neberú na týchto žiakov príliš ohľad a nevyužívajú všetkých možných dostupných spôsobov hodnotenia pre také deti .Zo zodpovedaných otázok a pripísaných poznámok do dotazníka (moje dieťa nepotrebuje slovné hodnotenie - učí sa dobre) sme nadobudli dojem , že všeobecná

mienka verejnosti ale aj veľkej časti pedagógov je slovné hodnotenie mylne chápaná ako náhrada za klasifikáciu pri neprosievajúcich a slabších žiakoch.

Na základe uvedeného v predchádzajúcej časti môžeme konštatovať k hypotézam prieskumu nasledovné:

K hypotéze H1:

Predpokladáme, že rodičia detí uprednostňujú verbálnu formu hodnotenia svojho dieťaťa pred klasifikačnou formou.

Hypotézu H1 sme dokazovali otázkami č. 3 a 6 z dotazníka pre rodičov, pričom rodičia jednoznačne preferujú verbálne hodnotenie pred klasifikačným. **Hypotéza H1 sa potvrdila.**

K hypotéze H2:

Predpokladáme, že deti podľa názoru rodičov uprednostňujú verbálnu formu hodnotenia pred klasifikačnou formou.

Hypotézu H2 sme dokazovali otázkou č. 2 z dotazníka pre rodičov, pričom rodičia uviedli, že väčšina detí uprednostňuje verbálne hodnotenie pred hodnotením klasifikačným. **Hypotéza H2 sa nám potvrdila.**

K hypotéze H3:

Predpokladáme, že učitelia uprednostňujú klasifikačnú formu hodnotenia žiakov pred verbálnym hodnotením.

Hypotézu H3 sme dokazovali otázkou č.4 z dotazníka pre učiteľov, kde väčšina učiteľov uviedla, že preferujú klasifikačné hodnotenie pred verbálnym hodnotením. **Hypotéza H3 sa nám potvrdila.**

K hypotéze H4:

Predpokladáme, že učitelia pokladajú u detí so ŠVVP za vhodnejšiu formu hodnotenia verbálnu formu hodnotenia ako klasifikačnú.

Hypotézu H4 sme dokazovali otázkou č.7 z dotazníka pre učiteľov, pričom učitelia potvrdili, že vhodnejším hodnotením žiakov so ŠVVP je verbálne hodnotenie pred klasifikačným hodnotením. **Hypotéza H4 sa nám potvrdila.**

7.1 Závery pre prax

Na 1. stupni ZŠ považujeme za vhodné poskytnúť slovné hodnotenie hlavne pre žiakov so ŠVVP. Slovný komentár môže okrem povzbudenia poskytovať aj informácie o tom, v čom bol použitý postup žiaka chybný a ako je možné sa v budúcnosti podobnej chyby vyvarovať. Slovné hodnotenie by vždy malo rešpektovať zásadu, že sa nehodnotí žiakova osobnosť, ale výsledok jeho práce. Je zrejmé, že pre väčšinu známkových aj slovné hodnotených detí má dobré hodnotenie " veľmi vysokú ", alebo " vysokú " hodnotu. Je teda možné sa domnievať, že deti sú školským hodnotením výrazne ovplyvnené, že im na ňom skutočne záleží.

Záver

Čo je lepšie : Známká alebo slovné hodnotenie ? Na túto otázku sa nedá jednoznačne odpovedať . Obe formy možno používať vhodne i nevhodne . Významnú úlohu zohráva aj počet žiakov v triede a schopnosť učiteľa žiakov diagnostikovať , individuálne a citlivo k nim pristupovať . Správne používanie slovného hodnotenia predpokladá kladný vzťah učiteľa k žiakom. Jeho tvorivý prístup k vyučovaniu , využívanie rôznych metód práce , všetkých možných druhov motivácie a súbežné využívanie ďalších foriem hodnotenia žiakov.. Zároveň je účinné v prípade, kedy je učiteľ o jeho výhodách nesporne presvedčený. Prečo slovne hodnotiť najlepších žiakov ? Ved' sú všetci spokojní - po tom netuži ani rodič ani žiak a ani učiteľ . Ale kto nepochopí základný princíp slovného hodnotenia ten si ho nevie predstaviť. Ide o princíp, kde sa presne vyjadri, aké má žiak získané vedomosti , vysvetľuje príčiny neúspechu , naznačuje jeho riešenie , ale odhaľuje aj skryté rezervy žiakov. Ved' jednotka v žiackej knižke nepovie ani jednému z nich či: " vie prečo vzniká dážď " . Koľko talentovaných žiakov sa nepresadilo a neobstálo v ďalšom živote len preto , že všetkým stačil štandardne podaný výkon ? Klasifikácia tak často ubližuje nielen slabším žiakom , ale veľakrát brzdí vývoj aj tých výborných a nadpriemerných. Po preštudovaní dostupných materiálov, nás veľmi zaujalo slovné hodnotenie. Zapáčil sa nám tento spôsob hodnotenia preto, lebo vyzdvihuje len to kladné, čo sa v dieťati nachádza, čo dieťa vykonáva. Neocenuje len hotový výkon, ale aj snahu, vynaložené úsilie. Žiak nie je zaškatulkovaný, jedna známka sa s ním „neľahá“ celé štúdium. Žiak je otvorený pre nové veci, snaží sa zlepšiť, dosiahnuť viac, viac vedieť, poznať. Je schopný prijať hodnotenie od iných a sám seba objektívne zhodnotiť, čo je veľký prínos pre žiaka aj pre učiteľa V školách sa slovné hodnotenie často nepoužívajú. Ale veľmi sa nám páčil prístup niektorých učiteľov. Hoci používajú klasickú klasifikáciu, nikdy nezabudnú svojich žiakov pochváliť za úspech, povzbudiť pri neúspechu, pochváliť za snahu, aj za malé zlepšenie. Do písomiek píšú pár povzbudivých slov o výkone, zlepšení, úprave. Aj keď nepoužívajú slovné hodnotenie, snažia sa o vyzdvihovanie pozitív u detí. Preto si myslíme, že slovné hodnotenie žiakov 1-4 ročníka ako aj žiakov so ŠVVP je veľmi prospešné pre ich pozitívny vývoj a má funkciu kladného vplyvu do budúcnosti žiakov so slabším prospechom..

ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY

Seznam použitých českých zdrojů

- ČECHOVÁ, B.: Nápady pro rozvoj a hodnocení klíčových kompetencí žáků, Portál, Praha 2009 ISBN 978-80-7367-388-8
- FISCHER, R.: *Učíme děti myslet a učit se*. Praha: Portál, 1997, 172 s. ISBN 80-7178-966-6
- GAVORA , P. : Výskumné metody v pedagogike – 2. vydání, Paido , Brno 2010 ISBN 978-80-7315-185-0
- JUCOVIČOVÁ, D. ,ŽÁKOVÁ, H., Zorklerová, R.: Metódy hodnotenia a tolerancie detí so špecifickými poruchami učenie, Nakladateľstvo D+H, Praha 2008. ISBN: 978-80-903869-6-9
- KOLÁŘ, Z., ŠIKULOVÁ ,R.:-Hodnocení žáků – Garda Publishing , Praha 2009, ISBN 978-80-2472834-6
- KOŠŤÁLOVÁ H. ,MIKOVÁ Š , Stang . J. : Školské hodnotenie žiakov a študentov - so zameraním na slovné hodnotenie . Portál , Praha 2008, ISBN978-80-7367-314-7
- LANGMEIER, J., KREJČÍŘOVÁ, D. 1998. *Vývojová psychologie*. Praha: GRADA PUBLISHING, 1998.. ISBN 80-7169-195-X.
- PETTY, G. Moderní vyučování, Praha: Portál, 1996. ISBN 80-7367-172-7
- PRŮCHA, J., WALTEROVÁ, E., MAREŠ, J. 1998. *Pedagogický slovník*. Praha: Portál, 1998., 82. ISBN 80-7178-252-1.
- PRŮCHA, J., WALTEROVÁ, E., MAREŠ, J. Pedagogický slovník.: 3. rozšířené a aktualizované vydání. 1. vyd. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-579-2
- PŘÍHODA, V. 1971. *Ontogeneze lidské psychiky*. Praha: SPN, 1971.
- SCHIMUNEK F. P. Slovní hodnocení žáků.1. vyd. Praha: Portál, 1994. ISBN:80-85282-91-7
- SLAVÍK, J.: Hodnocení v současné škole: Východiska a nové metody pro praxi.Praha : Portál, 1999. ISBN 80-7178-262-9
- SVĚTLÝ, J. 1977. *Hodnoty a hodnocení*. Praha: SPN, 1977
- ŠEBEK, M. 1990. *Neklidné děti a jejich výchova*. Praha: SPN, 1990. 128 s. ISBN 80-04-23643-X.

ŠVARCOVÁ, I. 2000. *Mentální retardace*. Portál Praha, 2000. s. 184. ISBN 80-7178-506-7.

Seznam použitých zahraničních zdrojů

BISTÁKOVÁ, Ľ.: Slovné hodnotenie žiakov dobrým slovom-Didaktis, Bratislava, 2004
ISBN 80-89160-44-1

BOROŠ, J., ONDRIŠKOVÁ, E., ŽIVČICOVÁ, E. 1999. *Psychológia*. Bratislava: IRIS, 1999. s. 185 – 190. ISBN 80-88778-87-5.

CINGELOVÁ, M.: Slovné hodnotenie v predmete telesná výchova. Martin, 1998.

ĎURIČ, L., HOTÁR, V. S., PASTIER, J. 1997. *Pedagogická psychológia*. Bratislava: SPN, 1997.. ISBN 80-08-024 98-4

KOSOVÁ, B.: Hodnotenie jako prostriedok humanizácie školy. Banská Bystrica, Metodické centrum, 2002 ISBN 80-8041-404-1

Metodický pokyn č. 22/2011 na hodnotenie žiakov základnej školy, MŠ SR
č.: 2011-3121/12824:4-921

Metodické pokyny na hodnotenie a klasifikáciu žiakov so špeciálno-pedagogickými potrebami v bežných základných školách, MŠ SR, č. 6164/96 – 153

POŽÁR, L. 1996. *Psychológia osobnosti postihnutých*. Bratislava: UK, 1996.. ISBN 80-223-1021-2.

SIVÁK, J.: Metodická príručka k telesnej výchove na 1. stupni ZŠ, Bratislava, SPN, 1996.
ISBN: 80-8446-123-6

Učebné osnovy pre 1. stupeň základných škôl, Bratislava, Príroda, 1995 ISBN 80-00748-2

ZELINA, M.: Aktivizácia a motivácia žiakov na vyučovaní, MC Banská Bystrica 1998

Seznam použitých internetových zdrojů

<http://www.minedu.sk/data/att/462.rtf>

<http://www.mcpo.sk/downloads/.../OSRIA200701.pdf>

www.statpedu.sk/files/.../isced1/isced1_spu_uprava.p...

SEZNAM ZKRATEK

IVP - individuálny vzdelávací plán
ŠVVP – speciálne výchovno-vzdelávacie potreby

SEZNAM OBRÁZKŮ, GRAFŮ a TABULEK

Seznam grafů

Graf 1: Otázka č. 1.....	47
Graf 2: Otázka č. 2.....	48
Graf 3: Otázka č. 3.....	49
Graf 4: Otázka č. 4.....	50
Graf 5: Otázka č. 5.....	51
Graf 6: Otázka č. 6.....	52
Graf 7: Otázka č. 7.....	53
Graf 8: Otázka č. 1.....	54
Graf 9: Otázka č. 2.....	55
Graf 10: Otázka č. 3.....	57
Graf 11: Otázka č. 4.....	58
Graf 12: Otázka č. 5.....	59
Graf 13: Otázka č. 6.....	60
Graf 14: Otázka č. 7.....	61

Seznam tabulek

Tabulka 1: Výsledky dieťaťa.....	46
Tabulka 2: Sposob hodnotenia.....	47
Tabulka 3: Sposob hodnotenia.....	48
Tabulka 4: Motivuje dobrá známka.....	50
Tabulka 5: Demotivácia zlou známkou.....	51
Tabulka 6: Sposob hodnotenia.....	52
Tabulka 7: Sposob hodnotenia.....	53
Tabulka 8: Žiaci so ŠVVP.....	54
Tabulka 9: Sposob hodnotenia.....	55
Tabulka 10: Sposob hodnotenia.....	56
Tabulka 11: Sposob hodnotenia.....	57
Tabulka 12: Sposob hodnotenia.....	58
Tabulka 13: Vhodnejšie hodnotenie.....	59
Tabulka 14: Sposob hodnotenia.....	60

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A - Dotazník.....	I
Příloha B – IVP žiaka so ŠVVP	III
Příloha C – Vysvedčenie A	VI
Příloha D – Vysvedčenie B	XI

Konec oddílu, kde je použito stránkování s arabskými čísly.

PŘÍLOHY

Příloha A – Dotazník

DOTAZNÍK

Vážení respondenti, touto cestou by som Vás chcela poprosiť o vyplnenie dotazníka, za účelom prieskumu úrovne hodnotenia žiakov školského veku. Ide o prieskum do mojej diplomovej práce. Dotazník Vám nezaberie viac ako päť minút.

Trieda:

Vek detí:

Chlapec

Dievča

Trpí vaše dieťa:

a) poruchou učenia:

b) mentálnym postihnutím:

c) netrpí:

Navštevuje Vaše dieťa pedagogicko-psychologickú poradňu?

a) ano:

b) nie:

Otázka č. 1

Sledujete výsledky Vašeho dieťaťa v žiackej knižke?

- a) áno – vždy
- b) áno – 1x za týždeň
- c) nie

Otázka č. 2

Ktorý spôsob hodnotenia uprednostňujú vaše deti?

- a) známkou
- b) slovným hodnotením
- c) iným spôsobom

Otázka č. 3

Ktorý spôsob hodnotenia by ste uprednostnili?

- a) slovné hodnotenie
- b) známkou
- c) iný spôsob

Otázka č. 4

Motivuje vaše dieťa dobrá známka?

- a) áno
- b) nie

Otázka č. 5

Je vaše dieťa stresované – demotivované zlou známkou?

- a) ano
- b) niekedy
- c) nie

Otázka č. 6

Myslíte si, že pre deti s poruchami učenia je vhodné hodnotenie:

- a) slovné
- b) známkou

Otázka č. 7

Ak trpí Vaše dieťa nejakou poruchou učenia, myslíte si, že učitelia berú ohľad při jeho hodnotení?

- a) nie
- b) áno
- c) netrpí

Ďakujem Vám za vyplnenie dotazníka.

Příloha B – Dotazník vyplnený učiteli

DOTAZNÍK

Vážení respondenti, touto cestou by som Vás chcela poprosiť o vyplnenie dotazníka, za účelom prieskumu úrovne reči detí predškolského veku a žiakov mladšieho školského veku. Ide o prieskum do mojej diplomovej práce. Dotazník Vám nezaberie viac ako päť minút.

V ktorej triede vyučujete:

Otázka č. 1

Máte vo svojej triede žiakov so ŠVVP?

a) áno

b) nie

Otázka č. 2

Ako hodnotíte týchto žiakov?

a) slovne

b) známkou

c) iným spôsobom

Otázka č. 3

Sú žiaci demotivovaní zo zlej známky?

a) áno

b) nie

Otázka č. 4

Motivuje Vašich žiakov dobrá známka?

a) áno

b) nie

Otázka č. 5

Aké hodnotenie by ste vo Vašej triede preferovali vy?

a) slovné

b) známkou

c) iné

Otázka č. 6

Aké hodnotenie je vhodnejšie pre žiakov so ŠVVP?

a) slovné

b) klasifikačné

c) iné

Otázka č. 7

Ktoré hodnotenie je podľa Vás objektívnejšie pre deti bez porúch učenia?

a) slovné

b) známkou

c) iné

Příloha C- Vysvedčenie slovné hodnotenie

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Škola: *Základná škola, Hlavená 83, Brezová*

Trieda: *II.* Ročník: *druhý* Školský rok 19 *2013*/19 *2014*

Rok školskej dochádzky: *druhý* Číslo v tr. výkaze: *1*

VYSVEDČENIE

Meno a priezvisko: *Ján Abel*

Dátum a miesto narodenia: *1. január 2007* *Hlava*

Okres: *Púchov* Kraj: *Trnčiansky*

Národnosť: *slovenská* Štátne občianstvo: *SK* Rodné číslo: *070101/2222*

Hodnotenie práce žiaka

Žiak ovláda učivo, ktoré vyžadujú učebné osnovy. Pracuje samostatne. Myslí logicky. Grafický príjor je estetický. Výsledky práce sú veľmi dobré. Číta pekne. Učivo prero-dovedy a vlastivedy ovláda veľmi dobre. Podstatu dostáva na aktivitu na hodi-nách ľudových a rybnarnej výlozy aj mimoškolskej činnosti. Správanie je veľmi dobré, uctivé.

Celkový prospech

<p>~ <i>prospěl</i> ~</p>	
<p>Doložka:</p>	
<p>Zameškané vyučovacie hodiny</p>	
<p>ospravedlnené ..... <i>0</i> .....</p>	<p>neospravedlnené ..... <i>0</i> .....</p>
<p>v <i>Ibrúňniciack</i> .....</p>	
<p>dňa <i>31. januára</i> 19 <i>2014</i></p>	
	<p><i>Jm.</i> .....</p> <p style="text-align: center;">riaditeľ školy</p>
<p><i>Naš</i> .....</p> <p style="text-align: center;">triedny učiteľ</p>	

Hodnotenie celkového prospechu

<p>prospěl (a)</p>	<p>neprospěl (a)</p>
--------------------	----------------------

Příloha D- Vysvedčenie

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Názov školy: *Lakladná škola, Hlavná 83, Gbrečenie*

Trieda: *III.*

Ročník: *tretí*

Školský rok: *2013 | 2014*

Rok školskej dochádzky: *bril*

Číslo v triednom výkaze: *5*

VYSVEDČENIE POLROČNÉ

Meno a priezvisko: *Adam Drobnyj*

Dátum narodenia: *1. január 2005* Miesto narodenia: *Nava*

Národnosť: *Slovenská* Štátne občianstvo: *SK* Rodné číslo: *050101/4444*

Správanie	I. polrok <i>veľmi dobre</i>
Prospech v povinných predmetoch	
Vyučovacie predmety	I. polrok
Slovenský jazyk a literatúra	<i>3</i>
~~_____ jazyk~~	~~_____~~
Vlastiveda	<i>2</i>
Matematika	<i>3</i>
Prírodoveda	<i>2</i>
Hudobná výchova	<i>veľmi dobré výsledky</i>
Výtvarná výchova	<i>dobré výsledky</i>
Pracovné vyučovanie	~~_____~~
Telesná výchova	<i>dobré výsledky</i>
~~_____ výchova~~	~~_____~~
~~_____~~	~~_____~~
~~_____~~	~~_____~~
Hodnotenie nepovinných predmetov	
~~_____~~	~~_____~~
~~_____~~	~~_____~~
Záujmové útvary	~~_____~~
zameškané ospravedlnené hodiny	<i>35</i>
zameškané neospravedlnené hodiny	<i>0</i>
Celkové hodnotenie	<i>prospeš</i>

Slovný komentár k hodnoteniu žiaka

I. polrok

Žiak učivo rozládol s problémami. Pri práci potrebuje priamu pomoc. Výrazné nedostatky má v jazyku slovenskom i matematike. Grafický príjem je málo estetický. V diktátoch i odpise robí veľa chýb. V matematike mu chýba logické myslenie. Glásia jemná aj ťažká motorika. Vlastivodu a prírodovedu vie dobre.

Doložka:

Žiak je hodnotený podľa IVP.

Miesto vydania: Streženice

Dátum vydania: 31. január 2014

[Signature]
.....
triedny učiteľ

[Signature]
.....
riaditeľ školy

Stupnica klasifikácie					
Správanie	1	2	3	4	
	veľmi dobré	uspokojivé	menej uspokojivé	neuspokojivé	
Prospech	1	2	3	4	5
	výborný	chválebný	dobrý	dostatočný	nedostatočný
Stupnica slovného hodnotenia					
Prospech	veľmi dobré výsledky	dobré výsledky	uspokojivé výsledky	neuspokojivé výsledky	
Celkové hodnotenie					
prospel(a) s vyznamenaním	prospel(a) veľmi dobre	prospel(a)	prospel(a)	neprospel(a)	

Příloha E- Vysvedčenie pre 1. stupeň ZŠ

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Škola: Základná škola Streženice

Trieda: 1. Ročník: prvý Školský rok: 2012/2013
Rok školskej dochádzky: prvý Číslo v tr. výkaze: 4

VYSVEDČENIE

Meno a priezvisko: Luzana Hladká
Dátum a miesto narodenia: 1.1.2006
Okres: Čúchov Kraj: Trenčiansky
Národnosť: slovenská Štátne občianstvo: SK Rodné číslo: 065101/2020

Žiak dosiahol v 1. ročníku <u>veľmi dobre</u> výsledky.		
Žiak <u>postupuje</u> do 2. ročníka.		
Navštevoval nepovinný predmet: <u>Anglický jazyk</u>		
Navštevoval záujmový útvar: <u> počítačový krúžok Tanečný krúžok</u>		
Zameškané hodiny: ospravedlnené <u>0</u> neospravedlnené <u>0</u>		
V <u>Streženiciach</u> dátum <u>28. jún 2013</u>		
 triedny učiteľ		 riaditeľ školy

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Bc. Anna Kotočová

Obor: SPPG-U

Forma studia: Kombinovaná

Název práce: Hodnotenie a klasifikácia učebných výsledkov žiakov a žiaikov so špeciálno - výchovnými vzdelávacími potrebami na 1. stupni ZŠ

Rok: 2014

Počet stran textu bez příloh:⁴56

Celkový počet stran příloh:⁵10

Počet titulů českých použitých zdrojů: 16

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 10

Počet internetových zdrojů: 3

Počet ostatních zdrojů: 0

Vedoucí práce: PaedDr. Milan Hejdiš Ph.D.

---

⁴ zahrnuje počet stran od úvodu po závěr práce (seznamy použitých zdrojů již nepočítáme)

⁵ zahrnuje celkový počet jednotlivých stran příloh